Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DYREKTYWA RADY 2001/89/WE

z dnia 23 października 2001 r.

w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 316 z 1.12.2001, str. 5)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja Komisji 2006/911/WE, z dnia 5 grudnia 2006 r.	L 346	41	9.12.2006
►**M2**	Dyrektywa Rady 2006/104/WE z dnia 20 listopada 2006 r.	L 363	352	20.12.2006
►**M3**	Decyzja Komisji 2007/729/WE, z dnia 7 listopada 2007 r.	L 294	26	13.11.2007

zmieniona przez:

►**A1**	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003

▼B

DYREKTYWA RADY 2001/89/WE

z dnia 23 października 2001 r.

w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ([4]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 80/217/EWG z dnia 22 stycznia 1980 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania klasycznego pomoru świń ([5]) była zmieniana często i w znacznym stopniu. Obecnie w obliczu dalszych zmian, ze względów przejrzystości, powinien zostać sporządzony jednolity tekst dyrektywy.

(2) Ponieważ żywe zwierzęta są wymienione w załączniku I Traktatu, jednym z zadań Wspólnoty w dziedzinie weterynarii jest poprawa stanu zdrowia świń, poprzez uproszczenie handlu trzodą chlewną jak i produktami z wieprzowiny, dla zapewnienia rozwoju tego sektora.

(3) Na wypadek wystąpienia klasycznego pomoru świń niezbędne jest utworzenie na poziomie wspólnotowym środków zwalczania tej choroby, w celu zapewnienia rozwoju sektora trzody chlewnej jak i przyczynienia do ochrony zdrowia zwierząt we Wspólnocie.

(4) Wystąpienie klasycznego pomoru świń może przybrać rozmiary powodujące śmiertelność oraz zakłócenia na skalę, która zagraża w szczególności rentowności hodowli trzody chlewnej jako całości.

(5) Powinny zostać przyjęte środki już przy podejrzeniu choroby, aby mogły zostać podjęte natychmiastowe i skuteczne działania w momencie potwierdzenia jej występowania, włączając likwidację stada w zakażonym gospodarstwie.

(6) W przypadku wystąpienia choroby konieczne jest również zapobieganie dalszemu rozprzestrzenianiu choroby poprzez dokładne monitorowanie przemieszczania się zwierząt oraz wykorzystania produktów, które mogą być skażone, czyszczenie oraz dezynfekcję zakażonych pomieszczeń, ustanawianie okręgów zapowietrzonych i zagrożonych wokół ogniska choroby, a w razie potrzeby – stosowanie szczepień.

([1]) Dz.U. C 29 E z 30.1.2001, str. 199.
([2]) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 14 czerwca 2001 r. (dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([3]) Dz.U. C 123 z 25.4.2001, str. 69.
([4]) Dz.U. C 148 z 18.5.2001, str. 21.
([5]) Dz.U. L 47 z 21.2.1980, str. 11. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

▼B

(7) W przypadku zarażenia zaszczepione świnie mogą stać się zdrowymi na pozór nosicielami wirusa i dalej rozprzestrzeniać chorobę. Dlatego użycie szczepionek może być dozwolone tylko w nadzwyczajnych przypadkach.

(8) Zgodnie z opinią Komitetu Naukowego szczepionki znakowane, zdolne wywołać ochronną odporność odróżnialną od reakcji odpornościowej wywoływanej przez naturalne infekcje wirusem terenowym, poprzez właściwe badania laboratoryjne mogą stać się dodatkowym użytecznym narzędziem zwalczania klasycznego pomoru świń w obszarach o wysokim zagęszczeniu świń, i w ten sposób zapobiegać masowemu ubojowi zwierząt. Dlatego zalecane jest ustalenie procedur wspólnotowych zatwierdzających badania pozwalające odróżnić świnie szczepione od zarażonych, jak tylko dotychczasowe wady tych badań zostaną wyeliminowane, jak i w celu upoważnienia Państw Członkowskich do wprowadzania do użycia szczepionek znakowanych na wypadek nadzwyczajnych sytuacji.

(9) Specjalne środki zwalczania choroby powinny być stosowane w przypadku wystąpienia choroby u dzików.

(10) Powinny zostać przyjęte przepisy gwarantujące, że w diagnostyce klasycznego pomoru świń wykorzystywane są zharmonizowane procedury oraz metody, łącznie z ustanowieniem laboratorium referencyjnego Wspólnoty oraz laboratoriów referencyjnych w Państwach Członkowskich.

(11) Powinny zostać przyjęte przepisy zapewniające niezbędną gotowość do skutecznego radzenia sobie z nadzwyczajnymi sytuacjami związanymi z jedną lub większą ilością wystąpień klasycznego pomoru świń, w szczególności przez sporządzanie planów ich zwalczania oraz ustanawiania centrów zwalczania i grup eksperckich.

(12) Niektóre ze środków, przyjętych do tej pory we Wspólnocie na wypadek wystąpienia klasycznego pomoru świń zgodnie z dyrektywą 80/217/EWG, powinny zostać zmienione tak, aby uwzględniały zdobycze naukowe, rozwój nowych narzędzi diagnostycznych i szczepionek oraz doświadczenia zebrane w czasie wystąpień klasycznego pomoru świń, które miały ostatnio miejsce we Wspólnocie.

(13) Doświadczenie pokazuje, że żywienie trzody chlewnej odpadami kuchennymi może stanowić ryzyko rozpowszechnienia wirusa klasycznego pomoru świń w wyniku braku skuteczności stosowanych środków zwalczania. Do czasu przyjęcia środków wspólnotowych w odniesieniu do obróbki takich odpadów zalecane jest wprowadzenie od chwili obecnej zakazu ich wykorzystywania do żywienia trzody chlewnej. Ponadto, ze względu na ich szczególnie niebezpieczne właściwości, opady kuchenne z międzynarodowych środków transportu powinny być nadal niszczone.

(14) W celu zapewnienia ciągłości koordynacji prac diagnostycznych, prowadzonych pod auspicjami właściwych laboratoriów krajowych, „Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule, Hannover", wyznaczony decyzją Rady 81/859/EWG ([1]), powinien być zatwierdzony jako laboratorium referencyjne Wspólnoty oraz, do celów pewności prawnej, decyzja ta powinna zostać uchylona.

(15) Powinny zostać przyjęte przepisy w celu umożliwienia dostosowywania, w trybie przyspieszonym, niniejszej dyrektywy oraz jej załączników do rozwoju naukowego i technicznego.

(16) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia

([1]) Dz.U. L 319 z 7.11.1981, str. 20. Decyzja zmieniona decyzją 87/65/EWG (Dz.U. L 34 z 5.2.1987, str. 54).

▼B

28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([1]).

(17) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań Państw Członkowskich dotyczących ostatecznych terminów transpozycji dyrektyw wymienionych w części B załącznika VII,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Cele

Niniejsza dyrektywa wprowadza minimum środków wspólnotowych zwalczania klasycznego pomoru świń.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

a) „świnia” oznacza każde zwierzę z rodziny *Suidae*, łącznie z dzikami;

b) „dzik” oznacza świnię, która nie jest trzymana lub hodowana w gospodarstwie;

c) „gospodarstwo” oznacza wszelkie rolne albo inne nieruchomości, położone na terytorium Państwa Członkowskiego, gdzie świnie są hodowane lub trzymane na stałe lub tymczasowo. Niniejsza definicja nie obejmuje ubojni, środków transportu oraz ogrodzonych obszarów, gdzie trzymane są dziki mogące być przedmiotem polowań; wymienione ogrodzone obszary muszą być rozmiaru oraz struktury, która powoduje, że środki ustanowione w art. 5 ust. 1 nie mają zastosowania;

d) „instrukcja diagnostyczna” oznacza instrukcję do diagnozy klasycznego pomoru świń, określoną w art. 17 ust. 3;

e) „świnia podejrzana o zarażenie wirusem klasycznego pomoru świń” oznacza każdą świnię lub tuszę wieprzową wykazującą objawy kliniczne lub zmiany pośmiertne lub reakcje na badania laboratoryjne przeprowadzane zgodnie z instrukcją diagnostyczną, wskazujące możliwą obecność klasycznego pomoru świń;

f) „przypadek klasycznego pomoru świń” lub „świnia zarażona klasycznym pomorem świń” oznacza każdą świnię albo tuszę wieprzową:

— u których objawy kliniczne lub zmiany pośmiertne klasycznego pomoru świń zostały urzędowo potwierdzone, lub

— u których obecność choroby została urzędowo potwierdzona w wyniku badań laboratoryjnych przeprowadzonych zgodnie z instrukcją diagnostyczną;

g) „ognisko klasycznego pomoru świń” oznacza gospodarstwo, gdzie został wykryty jeden lub więcej przypadków klasycznego pomoru świń;

h) „ognisko pierwotne” oznacza ognisko w rozumieniu art. 2 lit. d) dyrektywy Rady 82/894/EWG z dnia 21 grudnia 1982 r. w sprawie zgłaszania chorób zwierząt we Wspólnocie ([2]);

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.
([2]) Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 58. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2000/556/WE (Dz.U. L 235 z 19.9.2000, str. 27).

▼B

i) „obszar zapowietrzony” oznacza obszar Państwa Członkowskiego, na którym, po potwierdzeniu jednego bądź większej ilości przypadków klasycznego pomoru świń u dzików, stosowane są środki zwalczania choroby zgodnie z art. 15 lub 16;

j) „pierwotny przypadek klasycznego pomoru świń wśród dzików” oznacza każdy przypadek klasycznego pomoru świń wykryty wśród dzików na obszarze, gdzie nie są stosowane żadne środki zgodnie z art. 15 lub 16;

k) „metapopulacja dzików” oznacza każdą grupę lub podgrupę dzików z ograniczonymi kontaktami z innymi grupami albo podgrupami;

l) „wrażliwa populacja dzików” oznacza tę część populacji dzików, która nie ma odporności na wirus klasycznego pomoru świń;

m) „właściciel” oznacza każdą osobę lub osoby, zarówno fizyczne jak i prawne, którym przysługuje prawo własności świń, albo odpowiedzialne za chów wspomnianych zwierząt, bez względu na wynagrodzenie finansowe;

n) „właściwy organ” oznacza właściwy organ w rozumieniu art. 2 ust. 6 dyrektywy Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami, mając na względzie wprowadzenie rynku wewnętrznego ([1]);

o) „urzędowy lekarz weterynarii” oznacza lekarza weterynarii wyznaczonego przez właściwy organ Państwa Członkowskiego;

p) „przetwarzanie” oznacza jedną z obróbek materiałów wysokiego ryzyka ustanowionych w art. 3 dyrektywy Rady 90/667/EWG ([2]), stosowaną w taki sposób, by uniknąć ryzyka rozprzestrzeniania się wirusa klasycznego pomoru świń;

q) „odpady kuchenne” oznaczają wszelkie odpady z żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi, z restauracji, punktów zbiorowego żywienia lub kuchni, łącznie z kuchniami przemysłowymi, oraz gospodarstw domowych rolników albo osób opiekujących się świniami;

r) „szczepionka znakowana” oznacza szczepionkę, która może wywołać odporność ochronną, odróżnialną od reakcji odpornościowej wywoływanej przez naturalne zarażenie wirusami terenowymi w drodze badań laboratoryjnych przeprowadzanych zgodnie z instrukcją diagnostyczną;

s) „zabijanie” oznacza zabijanie świń w rozumieniu art. 2 ust. 6 dyrektywy Rady 93/119/EWG z dnia 22 grudnia 1993 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas uboju lub zabijania ([3]);

t) „ubój” oznacza ubój świń w rozumieniu art. 2 ust. 7 dyrektywy 93/119/EWG;

u) „obszar o wysokim zagęszczeniu świń” oznacza każdy obszar geograficzny o promieniu 10 km wokół gospodarstwa, w którym znajdują się świnie podejrzane o zarażenie lub zarażonewirusem

([1]) Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/118/EWG (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49).

([2]) Dyrektywa Rady 90/667/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiająca przepisy weterynaryjne w zakresie usuwania i przetwarzania odpadów zwierzęcych, wprowadzania ich na rynek oraz zapobiegania obecności czynników chorobotwórczych w paszach zwierzęcego i rybiego pochodzenia oraz zmieniająca dyrektywę 90/425/EWG (Dz.U. L 363 z 27.12.1990, str. 51). Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

([3]) Dz.U. L 340 z 31.12.1993, str. 21.

▼B

klasycznego pomoru świń, gdziezagęszczenie świń jest wyższe niż 800 świń na km^2; omawiane gospodarstwo musi albo być położone w regionie, określonym w art. 2 ust. 2 lit. p) dyrektywy Rady 64/432/EWG ([1]), gdzie zagęszczenie świń trzymanych w gospodarstwach jest wyższe niż 300 świń na km^2, albo w odległości mniejszej niż 20 km^2 od takiego regionu;

v) „gospodarstwo kontaktowe" oznacza gospodarstwo, gdzie klasyczny pomór świń mógł zostać przeniesiony, w wyniku położenia, przemieszczania się osób, świń lub pojazdów lub w każdy inny sposób.

Artykuł 3

Zgłaszanie klasycznego pomoru świń

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby obecność i podejrzenie obecności klasycznego pomoru świń były obowiązkowo i niezwłocznie zgłaszane właściwym organom.

2. Bez uszczerbku dla istniejących przepisów wspólnotowych dotyczących zgłaszania przypadków chorób zwierzęcych, Państwo Członkowskie, na którego terytorium potwierdzony zostanie klasyczny pomór świń powinno:

a) dokonać zgłoszenia choroby oraz przekazywać Komisji i innym Państwom Członkowskim informacje, zgodnie z załącznikiem I, dotyczące:

   — ognisk klasycznego pomoru świń, które zostały potwierdzone w gospodarstwach,

   — przypadków klasycznego pomoru świń, które zostały potwierdzone w ubojniach lub środkach transportu,

   — pierwotnych przypadków klasycznego pomoru świń, które zostały potwierdzone wśród dzików,

   — wyników dochodzenia epidemiologicznego przeprowadzonego zgodnie z art. 8;

b) przekazywać Komisji oraz innym Państwom Członkowskim informacje dotyczące dalszych potwierdzonych przypadków wśród dzików na obszarach zapowietrzonych zgodnie z art. 16 ust. 3 lit. a) i art. 16 ust. 4.

3. Przepisy załącznika I mogą być uzupełnione lub zmieniane zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

Artykuł 4

Środki na wypadek podejrzenia obecności klasycznego pomoru świń wśród świń w gospodarstwie

1. Gdy w gospodarstwie znajduje się jedna lub więcej świń podejrzanych o zarażenie wirusem klasycznego pomoru świń, Państwa Członkowskie zapewniają, aby właściwe organy wszczęły niezwłocznie urzędowe dochodzenie w celu potwierdzenia lub wykluczenia obecności wzmiankowanej choroby, zgodnie z procedurami ustanowionymi w instrukcji diagnostycznej.

Gdy gospodarstwo jest wizytowane przez urzędowego lekarza weterynarii, przeprowadzona jest również kontrola rejestru oraz znaków identyfikacyjnych świń określonych w art. 4 i 5 dyrektywy Rady 92/102/

([1]) Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz.U. L 121 z 29.7.1964, str. 1977/64). Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2001/298/WE (Dz.U. L 102 z 12.4.2001, str. 63).

▼B

EWG z dnia 27 listopada 1992 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji zwierząt[13].

2. Gdy właściwy organ uzna, że podejrzenie obecności klasycznego pomoru świń w gospodarstwie nie może być wykluczone, umieszcza gospodarstwo pod urzędowym dozorem, w szczególności zarządza:

a) policzenie wszystkich świń z różnych kategorii w gospodarstwie oraz sporządzenie wykazu składającego się w każdej kategorii z populacji świń już chorych, padłych lub prawdopodobnie zarażonych; wykaz jest uaktualniany, tak by uwzględniał urodzenia i padnięcia świń w okresie istnienia podejrzenia; informacje zawarte w wykazie są przedstawiane na żądanie i mogą być sprawdzane podczas każdej wizyty;

b) aby wszystkie świnie w gospodarstwie trzymane były w ich pomieszczeniach hodowlanych albo zamknięte w innym miejscu, gdzie mogą być izolowane;

c) zakaz wprowadzania lub wyprowadzania jakichkolwiek świń z gospodarstwa. Właściwy organ może, o ile to konieczne, rozszerzyć zakaz opuszczania gospodarstwa, tak by objąć nim inne gatunki zwierząt oraz wymagać stosowania właściwych środków w celu zniszczenia gryzoni oraz owadów;

d) że żadne tusze wieprzowe nie mogą opuścić gospodarstwa bez zezwolenia udzielonego przez właściwy organ;

e) że mięso, produkty ze świni, nasienie, komórki jajowe ani zarodki świń, pasze, narzędzia, materiały albo odpady mogące przenieść klasyczny pomór świń, nie mogą opuścić gospodarstwa bez zezwolenia udzielonego przez właściwy organ; mięso, produkty ze świni, nasienie, komórki jajowe ani zarodki nie mogą być wyprowadzane z gospodarstwa do wewnątrzwspólnotowego handlu;

f) że przemieszczanie się osób do i z gospodarstwa wymaga pisemnego zezwolenia udzielonego przez właściwy organ;

g) że przemieszczanie się pojazdów do i z gospodarstwa wymaga pisemnego zezwolenia udzielonego przez właściwy organ;

h) używanie właściwych środków odkażających przy wejściach do i wyjściach z budynków mieszczących świnie i gospodarstwa jak całości; każda osoba wchodząca albo opuszczająca gospodarstwa trzodowe musi stosować się do odpowiednich środków higienicznych niezbędnych dla zmniejszenia ryzyka rozprzestrzenienia się wirusa klasycznego pomoru świń. Ponadto wszystkie środki transportu są dokładnie dezynfekowane przed opuszczeniem gospodarstwa;

i) dochodzenie epidemiologiczne, które powinno być przeprowadzone zgodnie z art. 8.

3. Gdy wymaga tego sytuacja epidemiologiczna, w szczególności jeśli gospodarstwo, w którym znajdują się podejrzewane świnie, położone jest w obszarze o wysokim zagęszczeniu świń, właściwy organ:

a) może stosować środki z art. 5 ust. 1 w gospodarstwie określonym w ust. 2 tego artykułu; jednakże właściwy organ może, gdy uzna, że pozwalają na to warunki, ograniczyć stosowanie tych środków tylko do świń podejrzanych o zarażenie lub skażenie wirusem klasycznego pomoru świń oraz części gospodarstwa, gdzie były trzymane, pod warunkiem że świnie te były umieszczone, trzymane i żywione całkowicie oddzielnie od innych świń w gospodarstwie. W każdym przypadku powinna być pobrana wystarczająca liczba próbek od świń, kiedy są zabijane w celu potwierdzenia lub wykluczenia obecności wirusa klasycznego pomoru świń, zgodnie z instrukcją diagnostyczną;

b) może ustanowić czasowo okręg zapowietrzony wokół gospodarstwa określonego w ust. 2; niektóre albo wszystkie środki określone

▼B

w ust. 1 lub 2 są stosowane w gospodarstwach trzodowych wewnątrz tego okręgu.

4. Środków przewidzianych w ust. 2 nie znosi się do czasu, gdy podejrzenie klasycznego pomoru świń nie zostanie urzędowo wykluczone.

Artykuł 5

Środki na wypadek potwierdzenia obecności w gospodarstwie klasycznego pomoru świń

1. W przypadkach, gdy obecność klasycznego pomoru świń w gospodarstwie jest urzędowo potwierdzona, Państwo Członkowskie zapewnia, że poza środkami określonymi w art. 4 ust. 2, właściwy organ zarządzi, by:

a) wszystkie świnie z gospodarstwa zostały bezzwłocznie zabite pod nadzorem urzędowym w taki sposób, by uniknąć ryzyka rozprzestrzeniania się wirusa klasycznego pomoru świń podczas transportu lub zabijania;

b) pobrana została wystarczająca liczba próbek, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, od świń podczas ich uboju w celu ustalenia sposobu wprowadzenia wirusa klasycznego pomoru świń do gospodarstwa oraz czasu, który mógł upłynąć od zakażenia do zgłoszenia choroby;

c) tusze świń, które padły albo zostały zabite, zostały przetworzone pod nadzorem urzędowym;

d) mięso świń ubitych w okresie między prawdopodobnym wprowadzeniem choroby do gospodarstwa a podjęciem środków urzędowych zostało, o ile to możliwe, odnalezione i przetworzone pod nadzorem urzędowym;

e) nasienie, komórki jajowe i zarodki świń pobrane z gospodarstwa w okresie między prawdopodobnym wprowadzeniem choroby do gospodarstwa a podjęciem środków urzędowych zostały, o ile to możliwe, odnalezione i przetworzone pod nadzorem urzędowym w taki sposób, by uniknąć ryzyka rozprzestrzeniania się wirusa klasycznego pomoru świń;

f) wszystkie substancje i odpady prawdopodobnie skażone, takie jak pasze, zostały poddane obróbce zapewniającej zniszczenie wirusa klasycznego pomoru świń; wszystkie materiały do jednorazowego użytku, które mogą być skażone, w szczególności te wykorzystywane przy uboju, powinny być zniszczone; zasady te stosuje się zgodnie z instrukcjami urzędowego lekarza weterynarii;

g) po usunięciu świń budynki służące do ich trzymania, pojazdy służące do transportowania świń lub ich tusz oraz sprzęt, ściółka, obornik i gnojowica, prawdopodobnie skażone, zostały oczyszczone i zdezynfekowane lub poddane obróbce zgodnie z art. 12;

h) w przypadku ogniska pierwotnego choroby wyizolowany wirus klasycznego pomoru świń został objęty laboratoryjną procedurą przewidzianą w instrukcji diagnostycznej w celu zidentyfikowania typu genetycznego;

i) przeprowadzono dochodzenie epidemiologiczne, zgodnie z art. 8.

2. W przypadku gdy ognisko zostało potwierdzone w laboratorium lub ogrodzie zoologicznym, parku z dzikimi zwierzętami albo ogrodzonym obszarze, gdzie świnie trzymane są do celów naukowych lub celów związanych z ochroną gatunku lub ochroną rzadkiej rasy, dane Państwo Członkowskie może podjąć decyzję o odstępstwie od ust. 1 lit. a) i e), pod warunkiem że podstawowe interesy Wspólnoty nie są zagrożone.

Komisja jest niezwłocznie powiadamiana o tej decyzji.

▼B

We wszystkich przypadkach Komisja niezwłocznie bada sytuację z danym Państwem Członkowskim i jak najwcześniej w Stałym Komitecie Weterynaryjnym. Jeśli jest to niezbędne, przyjmowane są środki mające zapobiec rozprzestrzenianiu się choroby, zgodnie z procedurą określoną w art. 27 ust. 2, co może obejmować szczepienia interwencyjne, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 19.

Artykuł 6

Środki na wypadek potwierdzenia obecności klasycznego pomoru świń w gospodarstwach składających się z różnych jednostek hodowli

1. W przypadku potwierdzenia obecności klasycznego pomoru świń w gospodarstwach składających się z dwóch lub większej liczby odrębnych jednostek hodowli i w celu umożliwienia zakończenia tuczu świń, właściwy organ może zadecydować o odstępstwie od przepisów art. 5 ust. 1 lit. a) w odniesieniu do zdrowych jednostek hodowli świń w zakażonym gospodarstwie, pod warunkiem że urzędowy lekarz weterynarii potwierdzi, że struktura, rozmiar oraz odległość między tymi jednostkami hodowli oraz podjęte działania zapewniają, że jednostki hodowli mają całkowicie odrębne urządzenia do trzymania oraz żywienia, tak że wirus nie może przedostać się z jednej jednostki hodowli do drugiej.

2. Jeśli stosowane są odstępstwa określone w ust. 1, Państwa Członkowskie opracowują szczegółowe zasady ich stosowania w świetle możliwych do udzielenia gwarancji zdrowotnych zwierząt.

3. Państwa Członkowskie korzystające z tego odstępstwa powiadamiają o tym niezwłocznie Komisję. Komisja, we wszystkich przypadkach, bada niezwłocznie sytuację z danym Państwem Członkowskim i przy najwcześniejszej możliwej sposobności w Stałym Komitecie Weterynaryjnym. Jeśli to niezbędne, środki mające zapobiec rozprzestrzenianiu się choroby przyjmowane są zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27 ust. 2.

Artykuł 7

Środki podejmowane w gospodarstwach kontaktowych

1. Gospodarstwa są uznawane za gospodarstwa kontaktowe, gdy urzędowy lekarz weterynarii stwierdzi albo uzna na podstawie dochodzenia epidemiologicznego przeprowadzonego zgodnie z art. 8, że klasyczny pomór świń mógł być wprowadzony albo z innych gospodarstw do gospodarstwa określonego w art. 4 lub 5 albo z gospodarstwa określonego w art. 4 lub 5 do innych gospodarstw.

Przepisy art. 4 stosuje się w takich gospodarstwach do momentu urzędowego wykluczenia podejrzenia klasycznego pomoru świń.

2. Właściwy organ stosuje środki przewidziane w art. 5 ust. 1 w gospodarstwach kontaktowych określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, jeśli wymaga tego sytuacja epidemiologiczna.

Pobierana jest wystarczająca liczba próbek od zabijanych świń, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, aby obecność wirusa klasycznego pomoru świń w tym gospodarstwie została potwierdzona lub wykluczona.

3. Główne kryteria oraz czynniki ryzyka uwzględniane w celu zastosowania środków przewidzianych w art. 5 ust. 1 lit. a) w gospodarstwach kontaktowych są ustanowione w załączniku V. Te kryteria, jak i czynniki ryzyka, mogą być sukcesywnie zmieniane lub uzupełniane w celu uwzględnienia rozwoju i doświadczeń naukowych, zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

▼B

Artykuł 8

Dochodzenie epidemiologiczne

Państwa Członkowskie zapewniają, aby dochodzenie epidemiologiczne w odniesieniu do podejrzanych przypadków lub ognisk klasycznego pomoru świń było prowadzone na podstawie kwestionariuszy przygotowanych w ramach planów gotowości określonych w art. 22.

Dochodzenie takie zajmuje się co najmniej:

a) okresem, w czasie którego wirus klasycznego pomoru świń mógł istnieć w gospodarstwie zanim choroba została zgłoszona lub powzięto podejrzenie;

b) prawdopodobnym źródłem klasycznego pomoru świń w gospodarstwie oraz identyfikacją innych gospodarstw, w których świnie mogły zostać zarażone albo skażone z tego samego źródła;

c) przemieszczaniem się osób, pojazdów, świń, tusz, nasienia, mięsa oraz jakiegokolwiek materiału, który mógł przenieść wirus do danego gospodarstwa lub z danego gospodarstwa.

Jeśli wyniki tego dochodzenia sugerują, że klasyczny pomór świń mógł rozprzestrzenić się z lub do gospodarstwa położonego w innym Państwie Członkowskim, Komisja i zainteresowane Państwo Członkowskie zostają o tym niezwłocznie poinformowane.

Artykuł 9

Ustanawianie okręgów zapowietrzonych i zagrożonych

1. Niezwłocznie po tym, jak diagnoza występowania klasycznego pomoru świń w gospodarstwie zostanie urzędowo potwierdzona, właściwy organ ustanawia okręgi zapowietrzone o promieniu wynoszącym co najmniej 3 kilometry wokół ogniska choroby, który sam zawiera się w okręgu zagrożonym o promieniu wynoszącym co najmniej 10 kilometrów.

Środki określone w art. 10 i 11 stosuje się w odpowiednich okręgach.

2. Przy ustanawianiu okręgów właściwy organ musi uwzględnić:

a) wyniki dochodzenia epidemiologicznego przeprowadzonego zgodnie z art. 8;

b) położenie geograficzne, w szczególności naturalne lub sztuczne granice;

c) lokalizację i odległość między gospodarstwami;

d) schematy przemieszczania i handlu świniami oraz dostępność ubojni;

e) dostępne urządzenia i personel do nadzoru wszelkich przemieszczeń świń wewnątrz okręgów, w szczególności jeśli świnie przeznaczone do zabicia muszą być przemieszczone z ich gospodarstwa pochodzenia.

3. Jeśli okręg obejmuje części terytoriów kilku Państw Członkowskich, właściwe organy zainteresowanych Państw Członkowskich współpracują w celu ustanowienia okręgu.

4. Właściwy organ podejmuje wszystkie niezbędne środki, łącznie z użyciem widocznych znaków oraz ostrzeżeń oraz wykorzystaniem mediów takich jak prasa i telewizja, aby zapewnić, że wszystkie osoby w okręgach zapowietrzonych i zagrożonych są w pełni świadome ograniczeń obowiązujących zgodnie z art. 10 i 11 oraz podejmują takie środki, jakie uznają za stosowne, dla zapewnienia odpowiedniego stosowania tych środków.

▼B

Artykuł 10

Środki w ustanowionym okręgu zapowietrzonym

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby w okręgu zapowietrzonym stosowane były następujące środki:

a) sporządzany jest spis wszystkich gospodarstw, tak szybko jak to możliwe; po ustanowieniu okręgu zapowietrzonego gospodarstwa te są wizytowane, nie później niż w ciągu siedmiu dni, przez urzędowego lekarza weterynarii, w celu klinicznego zbadania świń oraz sprawdzenia rejestru i znaków identyfikacyjnych świń określonych w art. 4 i 5 dyrektywy 92/102/EWG;

b) przemieszczanie i transport świń na drogach publicznych lub prywatnych, z wyłączeniem - gdy jest to niezbędne - dróg wewnętrznych gospodarstw, są zabronione, chyba że jest zatwierdzone przez właściwy organ w celu umożliwienia przemieszczeń określonych w lit. f). Niniejszy zakaz nie stosuje się do przewozu świń drogami lub koleją bez wyładowywania lub zatrzymywania. Ponadto, zgodnie z procedurą określoną w art. 27 ust. 2, można przyznać odstępstwo w stosunku do świń rzeźnych przybywających spoza okręgu zapowietrzonego do ubojni usytuowanej w omawianym okręgu, do natychmiastowego uboju;

c) ciężarówki i inne pojazdy oraz sprzęt do transportu świń i innych zwierząt lub materiału, który może być skażony (np. tusze, pasze, obornik, gnojowica itd.) są czyszczone, dezynfekowane oraz poddawane obróbce, tak szybko jak to jest możliwe po skażeniu, zgodnie z przepisami oraz procedurami ustanowionymi w art. 12. Żadna ciężarówka ani pojazd, który był wykorzystywany przy transporcie świń, nie może opuścić okręgu bez oczyszczenia i dezynfekcji, a następnie kontroli i zatwierdzenia przez właściwy organ;

d) żadne inne zwierzę domowe nie może być wprowadzone lub wyprowadzone z gospodarstwa bez zezwolenia właściwego organu;

e) wszystkie padłe lub chore świnie w gospodarstwie są niezwłocznie zgłaszane właściwemu organowi, która przeprowadza właściwe dochodzenie zgodnie z procedurami ustanowionymi w instrukcji diagnostycznej;

f) świnie nie mogą być zabrane z gospodarstwa, w którym są trzymane, co najmniej przez 30 dni po ukończeniu wstępnego czyszczenia i dezynfekcji zakażonych gospodarstw. Po 30 dniach, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 3, właściwy organ może zezwolić na zabranie świń ze wspomnianego gospodarstwa w celu ich bezpośredniego transportu do:

   — ubojni wyznaczonej przez właściwy organ, najkorzystniej w okręgu zapowietrzonym luz zagrożonym, w celu natychmiastowego uboju,

   — zakładu przetwórczego lub stosownego miejsca, gdzie świnie są niezwłocznie zabijane, a ich tusze są przetwarzane pod nadzorem urzędowym, lub

   — w wyjątkowych okolicznościach, do innych pomieszczeń położonych na terenie okręgu zapowietrzonego. Państwa Członkowskie stosujące niniejszy przepis powiadamiają o tym niezwłocznie Komisję w Stałym Komitecie Weterynaryjnym;

g) nasienie, komórki jajowe i zarodki świń nie opuszczają gospodarstw położonych w obrębie okręgu zapowietrzonego;

h) każda osoba wchodząca lub wychodząca z gospodarstwa trzodowego stosuje odpowiednie środki higieniczne niezbędne do zmniejszenia ryzyka rozprzestrzeniania wirusa klasycznego pomoru świń.

2. Gdy zakazy przewidziane w ust. 1 obowiązują dłużej niż 30 dni z powodu dalszych ognisk choroby, co wywołuje problemy

▼B

z dobrostanem zwierząt lub rodzi inne problemy związane z trzymaniem świń, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 3, właściwy organ może, po wniesieniu uzasadnionego wniosku przez właściciela, zezwolić na usunięcie świń z gospodarstwa w okręgu zapowietrzonym w celu bezpośredniego transportu do:

a) ubojni wyznaczonej przez właściwy organ, najkorzystniej w obszarze okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego, w celu natychmiastowego uboju,

b) zakładu przetwórczego lub stosownego miejsca, gdzie świnie są niezwłocznie zabijane, a ich zwłoki są przetwarzane pod nadzorem urzędowym, lub

c) w wyjątkowych okolicznościach, do innych pomieszczeń położonych na terenie okręgu zapowietrzonego. Państwa Członkowskie stosujące niniejszy przepis powiadamiają o tym niezwłocznie Komisję w Stałym Komitecie Weterynaryjnym.

3. Gdy czynione jest odniesienie do niniejszego ustępu, właściwy organ może zezwolić na usunięcie świń z danego gospodarstwa, pod warunkiem że:

a) urzędowy lekarz weterynarii przeprowadził badanie kliniczne świń w gospodarstwie, w szczególności świń usuwanych, łącznie z mierzeniem temperatury u ich określonej liczby oraz kontrolę rejestru i znaków identyfikacyjnych świń określonych w art. 4 i 5 dyrektywy 92/102/EWG;

b) powyższe kontrole i badania nie dostarczyły dowodu na obecność klasycznego pomoru świń i wykazały zgodność z przepisami dyrektywy 92/102/EWG;

c) świnie są transportowane w pojazdach zaplombowanych przez właściwy organ;

d) pojazdy oraz sprzęt wykorzystywany przy transporcie świń jest niezwłocznie czyszczony i dezynfekowany zgodnie z przepisami określonymi w art. 12;

e) jeśli świnie mają być ubite lub zabite, pobierana jest odpowiednia liczba próbek od świń, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, w celu potwierdzenia lub wykluczenia obecności wirusa klasycznego pomoru świń w tych gospodarstwach;

f) jeśli świnie mają być transportowane do ubojni:

— właściwy organ odpowiedzialny za ubojnię jest informowany o zamiarze przesłania do nich świń i powiadamia właściwy organ wysyłający o ich przybyciu;

— po przybyciu do ubojni świnie te są trzymane i podawane ubojowi oddzielnie od innych świń,

— w czasie badań przedubojowych i poubojowych, przeprowadzanych w wyznaczonej ubojni, właściwy organ bierze pod uwagę wszystkie objawy wskazujące na obecność klasycznego pomoru świń,

— świeże mięso tych świń jest albo przetwarzane albo znakowane specjalną pieczęcią określoną w art. 5a dyrektywy Rady 72/461/EWG ([1]) i poddawane później obróbce zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 80/215/EWG ([2]). Odbywa się to w zakładzie wyznaczonym przez właściwy organ. Mięso jest wysyłane do tego zakładu, pod warunkiem

([1]) Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 32. Dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

([2]) Dyrektywa Rady 72/461/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy świeżym mięsem (Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 24). Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

▼B

że przesyłka jest zaplombowana przed wysłaniem i pozostaje zaplombowana przez cały czas transportu.

4. Środki w okręgu zapowietrzonym mają zastosowanie co najmniej do:

a) przeprowadzenia czyszczenia i dezynfekcji w zakażonych gospodarstwach;

b) przeprowadzenia, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, badań klinicznych i laboratoryjnych świń we wszystkich gospodarstwach, w celu wykrycia możliwej obecności wirusa klasycznego pomoru świń.

Badania określone w lit. b) są przeprowadzane nie wcześniej niż po upływie 30 dni od ukończenia wstępnego czyszczenia i dezynfekcji zakażonego gospodarstwa.

Artykuł 11

Środki w ustanowionym okręgu zagrożonym

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby następujące środki stosowane były w okręgu zagrożonym:

a) sporządzany jest spis wszystkich gospodarstw trzodowych;

b) przemieszczanie i transport świń na drogach publicznych lub prywatnych, z wyłączeniem - gdy jest to niezbędne - dróg użytkowych gospodarstw, są zakazane, chyba że za zezwoleniem właściwego organu. Niniejszego zakazu nie stosuje się do przewozu świń drogami lub koleją bez wyładowywania lub zatrzymywania i do świń rzeźnych przybywających okręgu zagrożonego do ubojni usytuowanej w omawianym okręgu, do natychmiastowego uboju;

c) ciężarówki oraz inne pojazdy oraz sprzęt do transportu świń i innych zwierząt lub materiału, który może być skażony (np. tusze, pasze, obornik, gnojowica itp.) są czyszczone, dezynfekowane oraz poddawane obróbce, tak szybko jak to jest możliwe po skażeniu, zgodnie z przepisami oraz procedurami ustanowionymi w art. 12. Żadna ciężarówka ani pojazd, który był wykorzystywany przy transporcie świń nie może opuścić okręgu bez oczyszczenia i dezynfekcji;

d) w ciągu pierwszych siedmiu dni od dnia ustanowienia okręgu żadne inne zwierzę domowe nie może być wprowadzone lub wyprowadzone z gospodarstwa bez zezwolenia właściwego organu;

e) wszystkie padłe oraz chore świnie w gospodarstwie są niezwłocznie zgłaszane właściwemu organowi, który przeprowadza odpowiednie dochodzenie zgodnie z procedurami ustanowionymi w instrukcji diagnostycznej;

f) świnie nie mogą być zabrane z gospodarstwa, w którym są trzymane, co najmniej przez 21 dni po ukończeniu wstępnego czyszczenia oraz dezynfekcji zakażonych gospodarstw. Po 21 dniach, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 10 ust. 3, właściwy organ może zezwolić na zabranie świń ze wspomnianego gospodarstwa w celu ich bezpośredniego transportu do:

— ubojni wyznaczonej przez właściwy organ, najkorzystniej w okręgu zapowietrzonym lub zagrożonym, w celu bezzwłocznego uboju,

— zakładu przetwórczego lub stosownego miejsca, gdzie świnie są niezwłocznie zabijane, a ich tusze są przetwarzane pod nadzorem urzędowym, lub

— w wyjątkowych okolicznościach, do innych pomieszczeń położonych na terenie okręgu zagrożonego. Państwa Członkowskie stosujące niniejszy przepis powiadamiają o tym niezwłocznie Komisję w Stałym Komitecie Weterynaryjnym;

▼B

Jednakże jeśli świnie mają być transportowane do ubojni, na wniosek Państwa Członkowskiego, z odpowiednim uzasadnieniem, oraz zgodnie z procedurą określoną w art. 27 ust. 2, można zezwolić na odstępstwa od przepisów ustanowionych w art. 10 ust. 3 lit. e) i f) tiret czwarte, w szczególności w odniesieniu do znakowania mięsa tych świń oraz ich dalszego wykorzystania oraz miejsca przeznaczenia tych poddanych obróbce produktów;

g) nasienie, komórki jajowe i zarodki świń nie opuszczają gospodarstw położonych w obrębie okręgu zagrożenia;

h) każda osoba wchodząca bądź wychodząca z gospodarstwa trzodowego stosuje odpowiednie środki higieniczne niezbędne do zmniejszenia ryzyka rozprzestrzeniania wirusa klasycznego pomoru świń.

2. Gdy zakazy przewidziane w ust. 1 obowiązują dłużej niż 30 dni z powodu dalszych ognisk choroby, co wywołuje problemy z dobrostanem zwierząt lub rodzi inne problemy związane z trzymaniem świń, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 10 ust. 3, właściwy organ może, po wniesieniu uzasadnionego wniosku przez właściciela, zezwolić na usunięcie świń z gospodarstwa w obrębie okręgu zagrożonego w celu bezpośredniego transportu do:

a) ubojni wyznaczonej przez właściwy organ, najkorzystniej w okręgu zapowietrzonym lub zagrożonym, w celu natychmiastowego uboju;

b) zakładu przetwórczego lub stosownego miejsca, gdzie świnie są niezwłocznie zabijane, a ich tusze są przetwarzane pod nadzorem urzędowym; lub

c) w wyjątkowych okolicznościach, do innych pomieszczeń położonych na terenie okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego. Państwa Członkowskie stosujące niniejszy przepis powiadamiają o tym niezwłocznie Komisję w Stałym Komitecie Weterynaryjnym.

3. Środki w okręgu zagrożenia mają zastosowanie co najmniej do:

a) przeprowadzenia czyszczenia i dezynfekcji w zakażonych gospodarstwach;

b) przeprowadzenia, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, badań klinicznych i laboratoryjnych świń we wszystkich gospodarstwach w celu wykrycia możliwej obecności wirusa klasycznego pomoru świń.

Badania określone w lit. b) są przeprowadzane nie wcześniej niż po upływie 20 dni od ukończenia wstępnego czyszczenia i dezynfekcji zakażonego gospodarstwa.

Artykuł 12

Czyszczenie i dezynfekcja

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby:

a) wykorzystywane środki odkażające i ich stężenia były urzędowo zatwierdzane przez właściwy organ;

b) czynności czyszczenia i dezynfekowania były przeprowadzane pod nadzorem urzędowym zgodnie z:

— poleceniami przekazanymi przez urzędowego lekarza weterynarii, i

— zasadami i procedurami dotyczącymi czyszczenia, dezynfekowania i obróbki ustanowionymi w załączniku II.

2. Zasady i procedury dotyczące czyszczenia i dezynfekowania ustanowione w załączniku II mogą być sukcesywnie zmieniane lub uzupełniane, w celu uwzględnienia zdobyczy i doświadczeń naukowych, zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

▼B

Artykuł 13

Ponowne zasiedlanie gospodarstw trzodowych po wystąpieniach choroby

1. Ponowne wprowadzenie świń do gospodarstwa określonego w art. 5 może nastąpić nie wcześniej niż po upływie 30 dni od ukończenia czynności czyszczenia i dezynfekowania zgodnie z art. 12.

2. Ponowne wprowadzenie świń uwzględnia rodzaj hodowli prowadzonej w danym gospodarstwie i musi odpowiadać poniższym procedurom:

a) w odniesieniu do gospodarstw prowadzonych na otwartej przestrzeni, ponowne wprowadzanie świń rozpoczyna się od wprowadzenia świń próbnych, które były skontrolowane na obecność przeciwciał przeciw wirusowi klasycznego pomoru świń z wynikiem negatywnym albo pochodzą z gospodarstw nie podlegających żadnym ograniczeniom związanym z klasycznym pomorem świń. Świnie próbne są umieszczane, zgodnie z wymaganiami właściwego organu, w całym zakażonym gospodarstwie; 40 dni po umieszczeniu w gospodarstwie świń próbnych są od nich pobierane próbki, które są badane na obecność przeciwciał zgodnie z instrukcją diagnostyczną.

   Jeśli u żadnej ze świń nie pojawią się przeciwciała przeciwko wirusowi klasycznego pomoru świń, może zostać przeprowadzone pełne zasiedlenie gospodarstwa. Żadna świnia nie może opuścić gospodarstwa do czasu otrzymania negatywnych wyników badań serologicznych;

b) w odniesieniu do wszystkich innych rodzajów hodowli, ponowne wprowadzanie świń prowadzi się albo zgodnie ze środkami przewidzianymi w lit. a) albo jest oparte na całkowitym odnowieniu stada, pod warunkiem że:

   — wszystkie świnie przybędą w ciągu 20 dni i pochodzą z gospodarstw niepodlegających żadnym ograniczeniom związanym z klasycznym pomorem świń,

   — świnie w odbudowanym stadzie są poddawane badaniu serologicznemu zgodnie z instrukcją diagnostyczną. Pobieranie próbek do celów tego badania jest przeprowadzane najwcześniej 40 dni po przybyciu ostatnich świń,

   — żadna świnia nie może opuścić gospodarstwa do czasu otrzymania negatywnych wyników badań serologicznych.

3. Jednakże jeśli upłynie więcej niż sześć miesięcy od ukończenia czynności czyszczenia i dezynfekowania w gospodarstwie, właściwy organ może przyznać odstępstwo od przepisów ustanowionych w ust. 2, biorąc pod uwagę sytuację epidemiologiczną.

Artykuł 14

Środki na wypadek podejrzenia i potwierdzenia obecności klasycznego pomoru świń u świń w ubojniach lub środkach transportu

1. Gdy zachodzi podejrzenie występowania klasycznego pomoru świń w ubojniach lub środkach transportu, Państwa Członkowskie zapewniają, aby właściwy organ uruchomił niezwłocznie urzędowe środki dochodzeniowe w celu potwierdzenia lub wykluczenia obecności wspomnianej choroby, zgodnie z procedurami ustanowionymi w instrukcji diagnostycznej.

2. W przypadku wykrycia przypadku klasycznego pomoru świń w ubojni lub środkach transportu właściwy organ zapewnia, aby:

▼B

a) wszystkie podatne na chorobę zwierzęta w ubojni lub środkach transportu były bezzwłocznie zabijane;

b) tusze, podroby i odpady zwierzęce prawdopodobnie zarażonych i skażonych zwierząt były przetwarzane pod nadzorem urzędowym;

c) czyszczenie i dezynfekowanie budynków oraz sprzętu, łącznie z pojazdami, miało miejsce pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii, zgodnie z art. 12;

d) dochodzenie epidemiologiczne prowadzone było *mutatis mutandis*, tak jak przewiduje to art. 8;

e) wyizolowany wirus klasycznego pomoru świń był objęty procedurą laboratoryjną przewidzianą w instrukcji diagnostycznej w celu zidentyfikowania typu genetycznego wirusa;

f) środki określone w art. 7 były stosowane w gospodarstwie, z których pochodzą zarażone świnie lub tusze i w innych gospodarstwach kontaktowych. Środki ustanowione w art. 5 ust. 1 stosuje się do gospodarstwa pochodzenia zarażonych świń lub tusz, chyba że co innego wykazało dochodzenie epidemiologiczne;

g) żadne zwierzęta nie zostało ponownie wprowadzane do uboju lub transportu przez co najmniej 24 godziny po ukończeniu czynności czyszczenia i dezynfekowania, przeprowadzonych zgodnie z art. 12.

Artykuł 15

Środki na wypadek podejrzenia i potwierdzenia obecności występowania klasycznego pomoru świń u dzików

1. Niezwłocznie po uzyskaniu informacji przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, że występuje podejrzenie zarażenia dzików, podejmuje on wszystkie właściwe środki w celu potwierdzenia lub wykluczenia obecności choroby, poprzez przekazywanie informacji właścicielom świń i myśliwym oraz poprzez badanie wszystkich zastrzelonych lub padłych dzików, łącznie z analizą laboratoryjną.

2. Tak szybko jak potwierdzony zostanie pierwotny przypadek klasycznego pomoru świń u dzików, w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się choroby właściwy organ Państwa Członkowskiego niezwłocznie:

a) ustanawia grupę ekspercką, składająca się z lekarzy weterynarii, myśliwych, biologów zajmujących się dzikimi zwierzętami oraz epidemiologów. Grupa ekspercka pomaga właściwemu organowi w:

   — badaniu sytuacji epidemiologicznej i określanie obszaru zapowietrzonego, zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 16 ust. 3 lit. b),

   — ustanawianiu właściwych środków, jakie należy zastosować w obszarze zapowietrzonym, ponad te określone w lit. b) i c); środki te mogą obejmować zawieszenie polowań i zakaz żywienia dzików,

   — sporządzeniu planu zwalczania, który ma zostać przedłożony Komisji, zgodnie z art. 16,

   — przeprowadzaniu audytów w celu zweryfikowania skuteczności środków przyjętych w celu zwalczenia klasycznego pomoru świń w obszarze zapowietrzonym;

b) niezwłocznie umieszcza pod urzędowym dozorem gospodarstwa trzodowe w obszarze zapowietrzonym, w szczególności zarządzają:

   — przeprowadzenie urzędowego spisu wszystkich kategorii świń we wszystkich gospodarstwach; spis jest uaktualniany na bieżąco przez właściciela. Informacje zawarte w spisie są przedstawiane na żądanie i mogą być kontrolowane podczas każdej inspekcji.

▼B

Jednakże w odniesieniu do gospodarstw trzodowych prowadzonych na otwartej przestrzeni, pierwszy spis może być sporządzony na podstawie oszacowania,

— by wszystkie świnie w gospodarstwie były trzymane w ich pomieszczeniach lub innych miejscach, gdzie mogą być izolowane od dzików. Dziki nie mogą mieć dostępu do żadnego materiału, który później może mieć kontakt ze świniami w gospodarstwie,

— by żadna świnia nie została wprowadzona lub wyprowadzona z gospodarstwa, z wyjątkiem wypadków, gdy zostanie to dozwolone przez właściwy organ, przy uwzględnieniu sytuacji epidemiologicznej,

— by stosowane były właściwe środki odkażające przy wejściu i wejściach z budynków, w których przebywają świnie oraz samego gospodarstwa,

— by stosowanie były odpowiednie środki higieny przez wszystkie osoby mające kontakt z dzikami w celu zmniejszenia ryzyka rozprzestrzeniania wirusa klasycznego pomoru świń, które to środki mogą zawierać czasowy zakaz wchodzenia do gospodarstw trzodowych osób mających kontakt z dzikami,

— by zbadane zostały wszystkie padłe albo chore świnie z objawami klasycznego pomoru świń, znajdujące się w gospodarstwie, na obecność klasycznego pomoru świń,

— że żadna część jakiegokolwiek dzika, czy to zastrzelonego czy padłego, tak jak i żaden materiał albo sprzęt, który może być skażony wirusem klasycznego pomoru świń, nie może być wniesiony do gospodarstwa trzodowego,

— że świnie, ich nasienie, zarodki lub komórki jajowe nie mogą być wyprowadzane z obszaru zapowietrzonego do celów wewnątrzwspólnotowego handlu;

c) organizuje przeprowadzenie inspekcji i badania wszystkich dzików zastrzelonych lub padłych na określonym obszarze zapowietrzonym, przez urzędowego lekarza weterynarii, na obecność klasycznego pomoru świń, zgodnie z instrukcją diagnostyczną. Tusze wszystkich zwierząt, których badanie dało wynik pozytywny, są przetwarzane pod nadzorem urzędowym. Gdy badania takie wykażą wynik negatywny w odniesieniu do klasycznego pomoru świń, Państwa Członkowskie stosują środki ustanowione w art. 11 ust. 2 dyrektywy Rady 92/45/EWG ([1]). Części nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi są przetwarzane pod urzędowym nadzorem;

d) zapewnia, aby wyizolowany wirus klasycznego pomoru świń był poddany procedurom laboratoryjnym wskazanym w instrukcji diagnostycznej w celu zidentyfikowania genetycznego typu wirusa.

3. W przypadku gdy klasyczny pomór świń pojawi się u dzików na obszarze Państwa Członkowskiego bliskim terytorium innego Państwa Członkowskiego, dane Państwa Członkowskie współpracują przy ustanawianiu środków zwalczania choroby.

Artykuł 16

Plany zwalczania klasycznego pomoru świń w populacji dzików

1. Bez uszczerbku dla środków ustanowionych w art. 15, Państwa Członkowskie przedkładają Komisji, w ciągu 90 dni od potwierdzenia pierwotnego przypadku klasycznego pomoru świń wśród dzików,

([1]) Dyrektywa Rady 80/215/EWG z dnia 22 stycznia 1980 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy produktami mięsnymi (Dz.U. L 47 z 21.2.1980, str. 4). Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

▼B

pisemny plan środków podejmowanych w celu zwalczenia choroby na obszarze zapowietrzonym i środków stosowanych w gospodarstwach na tym obszarze.

Komisja bada plan w celu określenia, czy pozwala ona na osiągniecie pożądanych celów. Plan, o ile to konieczne ze zmianami, jest zatwierdzany zgodnie z procedurą określoną w art. 27 ust. 2.

Plan może być sukcesywnie zmieniany lub uzupełniany przy uwzględnieniu rozwoju sytuacji.

Jeśli zmiany dotyczą ponownego określenia obszaru zapowietrzonego, Państwo Członkowskie zapewnia, by Komisja i inne Państwa Członkowskie były bezzwłocznie powiadamiane o tych zmianach.

Jeśli zmiany dotyczą innych przepisów planu, Państwa Członkowskie przedkładają zmieniony plan Komisji do zbadania i ewentualnego zatwierdzenia, zgodnie z procedurą określoną w art. 27 ust. 2.

2. Po zatwierdzeniu środków przedstawionych w planie wymienionym w ust. 1, zastępują one początkowe środki, ustanowione w art. 15, w dniu określonym podczas zatwierdzania planu.

3. Plan wymieniony w ust. 1 zawiera informacje dotyczące:

a) wyników dochodzenia epidemiologicznego i kontroli przeprowadzonych zgodnie z art. 15 oraz geograficznego rozprzestrzenienia choroby;

b) określonego obszaru zapowietrzonego na terytorium danego Państwa Członkowskiego. Przy określaniu obszaru zapowietrzonego właściwy organ bierze pod uwagę:

   — wyniki przeprowadzonych dochodzeń epidemiologicznych oraz geograficzne rozprzestrzenienie choroby,

   — populację dzików na danym obszarze,

   — istnienie głównych naturalnych lub sztucznych przeszkód dla przemieszczania się dzików;

c) organizacji ścisłej współpracy między biologami, myśliwymi, organizacjami łowieckimi, służbami ochrony przyrody i służbami weterynaryjnymi (zdrowie zwierząt i zdrowie publiczne);

d) kampanii informacyjnej prowadzonej w celu zwiększenia świadomości myśliwych odnośnie do środków, jakie muszą przyjąć w ramach planu zwalczania;

e) szczególnych wysiłków czynionych dla ustalenia liczby i lokalizacji metapopulacji dzików w obszarze zapowietrzonym i wokół obszaru zapowietrzonego;

f) przybliżonej liczby metapopulacji dzików i ich wielkości w obszarze zapowietrzonym i wokół obszaru zapowietrzonego;

g) szczególnych wysiłków czynionych dla ustalenia rozmiaru zarażenia wśród populacji dzików, poprzez kontrolowanie dzików odstrzelonych przez myśliwych lub padłych oraz poprzez analizę laboratoryjną, łącznie z dochodzeniem epidemiologicznym w odniesieniu do zwierząt w różnym wieku;

h) środków przyjętych w celu zmniejszenia rozprzestrzeniania się choroby związanego z przemieszczaniem się dzików i/lub kontakty między metapopulacjami dzików; środki te mogą obejmować zakaz polowań;

i) środków przyjętych w celu ograniczenia populacji wrażliwych dzików, w szczególności młodych warchlaków;

j) wymagań, jakie mają być przestrzegane przez myśliwych w celu uniknięcia rozprzestrzeniania choroby;

▼B

k) sposobu usuwania padłych lub odstrzelonych dzików, który opiera się na:

— przetwarzaniu pod nadzorem urzędowym, lub

— inspekcji przeprowadzanej przez urzędowego lekarza weterynarii i badaniach laboratoryjnych, jakie przewiduje instrukcja diagnostyczna. Tusze wszystkich zwierząt z wynikiem pozytywnym są przetwarzane pod nadzorem urzędowym. Gdy wyniki badań będą negatywne w odniesieniu do klasycznego pomoru świń, Państwa Członkowskie stosują środki ustanowione w art. 11 ust. 2 dyrektywy 92/45/EWG. Części nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi są przetwarzane pod nadzorem urzędowym;

l) dochodzenia epidemiologicznego, które jest przeprowadzane na każdym dziku, niezależnie czy odstrzelonym czy padłym. Dochodzenie to musi zawierać wypełnienie kwestionariusza, który dostarcza informacji o:

— obszarze geograficznym, gdzie zwierzę zostało odstrzelone lub gdzie zostało znalezione padłe,

— dacie, kiedy zwierzę zostało znalezione padłe lub kiedy zostało odstrzelone,

— osobie, która znalazła albo ustrzeliła zwierzę,

— wieku i płci świni,

— jeśli zwierzę zostało odstrzelone: objawach przed odstrzeleniem,

— jeśli zwierzę zostało znalezione padłe: stanie tuszy,

— wynikach badań laboratoryjnych;

m) programów nadzoru i środków zapobiegawczych stosowanych w gospodarstwach położonych w określonym obszarze zapowietrzonym, a jeśli to niezbędne, w jego okolicy, łącznie z transportem i przemieszczaniem się zwierząt wewnątrz, z i do obszaru; środki te zawierają przynajmniej zakaz przemieszczania świń, ich nasienia, zarodków oraz komórek jajowych z obszaru zapowietrzonego w celach wewnątrzwspólnotowego handlu;

n) innych kryteriów, jakie mają być stosowane przy uchylaniu podjętych środków do zwalczenia choroby na zapowietrzonym obszarze i środków stosowanych w gospodarstwach na tym obszarze;

o) organu, któremu powierzono nadzór i koordynację departamentów odpowiedzialnych za wprowadzanie planu w życie;

p) systemu ustanowionego w celu umożliwienia grupie eksperckiej, powołanej zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. a), regularnego badania wyników planu zwalczania;

q) środków monitorowania choroby, wprowadzanych po upływie okresu co najmniej 12 miesięcy od ostatniego potwierdzonego przypadku klasycznego pomoru świń wśród dzików na obszarze zapowietrzonym; te środki monitorowania zostają utrzymane przez okres co najmniej 12 miesięcy i obejmują co najmniej środki już wprowadzone zgodnie z lit. g), k) i l).

4. Sprawozdanie dotyczące sytuacji epidemiologicznej na określonym obszarze zapowietrzonym oraz wyniki planu zwalczania są przesyłane do Komisji i do innych Państw Członkowskich co 6 miesięcy.

Bardziej szczegółowe zasady odnoszące się do informacji, które mają być przedstawiane przez Państwa Członkowskie w tej sprawie, mogą być przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

▼B

Artykuł 17

Procedury diagnostyczne oraz wymagania co do bezpieczeństwa biologicznego

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby:

a) procedury diagnostyczne, pobieranie próbek i analiza laboratoryjna przeprowadzane w celu wykrycia obecności klasycznego pomoru świń były przeprowadzane zgodnie z instrukcją diagnostyczną;

b) laboratorium krajowe było odpowiedzialne za koordynację norm i metod diagnozowania w każdym Państwie Członkowskim zgodnie z przepisami załącznika III.

2. Laboratoria krajowe określone w ust. 1 lit. b) współpracują z laboratorium referencyjnym Wspólnoty wymienionym w załączniku IV. Bez uszczerbku dla przepisów decyzji 90/424/EWG, w szczególności jej art. 28, kompetencje i obowiązki laboratorium są wymienione we wspomnianym załączniku.

3. W celu zapewnienia jednolitych procedur diagnozowania klasycznego pomoru świń, w terminie dwóch miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy i zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2 zatwierdzona zostaje instrukcja diagnostyczna klasycznego pomoru świń, ustanawiająca co najmniej:

a) minimalne wymagania bezpieczeństwa biologicznego i normy jakościowe, które mają być przestrzegane przez laboratoria diagnostyczne klasycznego pomoru świń i transportu próbek;

b) kryteria oraz procedury, które mają być stosowane przy przeprowadzaniu badań klinicznych lub badań poubojowych w celu potwierdzenia lub wykluczenia obecności klasycznego pomoru świń;

c) kryteria i procedury, które mają być stosowane przy pobieraniu próbek z żywych świń i ich tusz w celu potwierdzenia lub wykluczenia klasycznego pomoru świń w drodze badań laboratoryjnych, łącznie z metodą pobierania próbek do badań serologicznych oraz wirusologicznych przeprowadzanych w ramach stosowania środków przewidzianych w niniejszej dyrektywie;

d) badania laboratoryjne, jakie mają być użyte do diagnozowania klasycznego pomoru świń, łącznie z:

   — badaniami w celu różnicowania między wirusem klasycznego pomoru świń i innymi pestiwirusami,

   — badaniami, jeśli są dostępne i odpowiednie, na odróżnienie przeciwciał indukowanych przez szczepionkę znakowaną od tych indukowanych przez szczepy terenowe wirusa klasycznego pomoru świń,

   — kryteria oceny wyników badań laboratoryjnych;

e) techniki laboratoryjne klasyfikacji genetycznej izolatów wirusa klasycznego pomoru świń.

4. W celu zagwarantowania właściwych warunków bezpieczeństwa biologicznego dla ochrony zdrowia zwierząt wirus klasycznego pomoru świń, jego genom i antygeny oraz szczepionki do badań naukowych, diagnoz i wytwarzania są wykorzystywane lub używane tylko w miejscach, zakładach lub laboratoriach zatwierdzonych przez właściwy organ.

Wykaz zatwierdzonych miejsc, zakładów lub laboratoriów jest przekazywany do Komisji przed dniem 1 maja 2003 r. i od tej chwili uaktualniany.

5. Przepisy załączników III i IV oraz instrukcji diagnostycznej mogą być uzupełniane lub zmieniane zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

▼B

Artykuł 18

Używanie, wytwarzanie oraz sprzedaż szczepionek przeciw klasycznemu pomorowi świń

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby:

a) używanie szczepionek przeciw klasycznemu pomorowi świń było zabronione;

b) posługiwanie się, wytwarzanie, przechowywanie, dostarczanie oraz dystrybucja i sprzedaż szczepionek przeciw klasycznemu pomorowi świń na terytorium Wspólnoty było przeprowadzana pod nadzorem urzędowym.

2. Jeśli jest to niezbędne, zasady odnoszące się do produkcji, pakowania, dystrybucji oraz stanów magazynowych szczepionek przeciw klasycznemu pomorowi świń we Wspólnocie mogą być przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

Artykuł 19

Szczepienia interwencyjne w gospodarstwach trzodowych

1. Bez względu na art. 18 ust. 1 lit. a), w przypadku potwierdzenia klasycznego pomoru świń w gospodarstwach trzodowych oraz gdy dostępne dane epidemiologiczne sugerują, że grozi jego rozprzestrzenienie, mogą być zastosowane szczepienia interwencyjne w gospodarstwach trzodowych zgodnie z procedurami i przepisami ustanowionymi w ust. 2-9 niniejszego artykułu.

2. Bez uszczerbku dla art. 5 ust. 2, główne kryteria oraz czynniki ryzyka uwzględniane przy stosowaniu szczepień interwencyjnych są ustanowione w załączniku VI. Te kryteria oraz czynniki ryzyka mogą być sukcesywnie zmieniane lub uzupełniane w celu uwzględnienia rozwoju naukowego i doświadczeń, zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

3. Gdy Państwo Członkowskie zamierza zastosować szczepienia, przedkłada Komisji plan szczepień interwencyjnych, który zawiera co najmniej informacje dotyczące:

a) sytuacji chorobowej, która doprowadziła do potrzeby szczepień interwencyjnych;

b) rozmiaru obszaru geograficznego, na którym mają być wykonywane szczepienia interwencyjne oraz liczba gospodarstw trzodowych na tym obszarze;

c) kategorii świń oraz przybliżonej liczby świń przeznaczonych do zaszczepienia;

d) szczepionki, jaka ma zostać wykorzystana;

e) czasu trwania kampanii szczepień;

f) identyfikacji oraz rejestracji szczepionych zwierząt;

g) środków do przemieszczania świń oraz ich produktów;

h) kryteriów, które będą brane pod uwagę przy podejmowaniu decyzji, czy w gospodarstwach kontaktowych mają być zastosowane szczepienia czy środki określone w art. 7 ust. 2;

i) innych spraw, właściwych w nadzwyczajnych sytuacjach, łącznie z badaniami klinicznymi i laboratoryjnymi, przeprowadzanymi na próbkach pobranych w objętych szczepieniami gospodarstwach oraz innych gospodarstwach położonych na obszarze objętym szczepieniami, w szczególności jeśli mają zostać użyte szczepionki znakowane.

▼B

Komisja we współpracy z danym Państwem Członkowskim bada niezwłocznie plan. Zgodnie z procedurą określoną w art. 27 ust. 2 plan szczepień interwencyjnych może być zatwierdzony lub przed udzieleniem zatwierdzenia mogą być zażądane zmiany i uzupełnienia.

Zgodnie z procedurą określoną w art. 27 ust. 2 plan szczepień interwencyjnych może być później zmieniany lub uzupełniany w celu uwzględnienia rozwoju sytuacji.

4. Bez uszczerbku dla art. 10 i 11, każde Państwo Członkowskie, które przeprowadza szczepienia interwencyjne, zapewnia, aby w okresie szczepień:

a) żadna świnia nie opuszczała obszaru szczepień, chyba że w celu przetransportowania do ubojni wyznaczonej przez właściwy organ i umieszczonej w obrębie obszaru szczepień lub w pobliżu obszaru szczepień w celu natychmiastowego uboju lub do zakładu utylizacyjnego lub do odpowiedniego miejsca, gdzie są niezwłocznie zabijane, a ich tusze są przetwarzane pod nadzorem urzędowym;

b) cała świeża wieprzowina, pochodząca ze świń szczepionych, podczas szczepień interwencyjnych była albo przetwarzana albo znakowana i poddawana obróbce, zgodnie z przepisami określonymi w art. 10 ust. 3 lit. f) tiret czwarte;

c) nasienie, komórki jajowe oraz zarodki pobrane od świń, które mają być szczepione, w okresie 30 dni przed szczepieniem były odnajdywane i niszczone pod nadzorem urzędowym.

5. Przepisy ustanowione w ust. 4 stosuje się przez okres co najmniej 6 miesięcy po zakończeniu szczepień na danym obszarze.

6. Zgodnie z procedurą określoną w art. 27 ust. 2 i przed końcem sześciomiesięcznego okresu określonego w ust. 5, podejmowane są środki zakazujące:

a) opuszczanie gospodarstwa, gdzie są trzymane, przez serologicznie dodatnie świnie, z wyjątkiem natychmiastowego uboju;

b) zbierania nasienia, zarodków lub komórek jajowych od serologicznie dodatnich świń;

c) opuszczania gospodarstw pochodzenia przez prosięta serologicznie dodatnich macior, chyba że w celu przetransportowania do:

— ubojni w celu natychmiastowego uboju,

— gospodarstwa wyznaczonego przez właściwy organ, z którego są bezpośrednio wysyłane do ubojni,

— gospodarstwa po uzyskaniu ujemnego wyniku badania serologicznego na obecność przeciwciał wirusa klasycznego pomoru świń.

7. W drodze odstępstwa od ust. 3, decyzja o wprowadzeniu szczepień interwencyjnych może zostać podjęta przez Państwo Członkowskie, pod warunkiem że interesy Wspólnoty nie są zagrożone i spełnione są następujące warunki:

a) zarys planu szczepień interwencyjnych musi być sporządzony zgodnie z art. 22. Szczegółowy plan i decyzja o przyjęciu szczepień interwencyjnych muszą być zgłoszone Komisji przed rozpoczęciem szczepień;

b) oprócz informacji określonych w ust. 3, plan musi stanowić, że wszystkie świnie w gospodarstwie, w którym ma zostać użyta szczepionka, zostaną ubite lub zabite, tak szybko jak to możliwe, po zakończeniu szczepień zgodnie z ust. 4 lit. a), oraz że świeże mięso pochodzące od tych świń będzie albo przetworzone albo oznakowane i poddane obróbce zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 10 ust. 3 lit. f) tiret czwarte.

▼B

Gdy decyzja zostanie podjęta, plan szczepień jest niezwłocznie badany przez Stały Komitet Weterynaryjny. Zgodnie z procedurą określoną w art. 27 ust. 2 plan może zostać zatwierdzony lub przed udzieleniem zatwierdzenia mogą zostać zażądane zmiany i uzupełnienia.

8. Bez względu na przepisy ustanowione w ust. 5 i 6, środki przewidziane w ust. 4 mogą być uchylone, gdy:

a) wszystkie świnie w gospodarstwach, gdzie użyta została szczepionka, zostały ubite lub zabite zgodnie z ust. 4 lit. a), a świeże mięso pochodzące od tych świń zostało albo przetworzone albo oznakowane i poddane obróbce zgodnie z art. 10 ust. 3 lit. f) tiret czwarte;

b) wszystkie gospodarstwa, gdzie trzymane były szczepione świnie, zostały oczyszczone i zdezynfekowane zgodnie z art. 12.

Gdy środki przewidziane w ust. 4 zostaną uchylone, Państwa Członkowskie zapewniają również, aby:

a) ponowne wprowadzenie świń do powyższych gospodarstw nie następowało przez co najmniej 10 dni od ukończenia czynności czyszczenia i dezynfekowania i po tym, jak wszystkie świnie z gospodarstw, gdzie zastosowana została szczepionka, zostały ubite lub zabite;

b) po ponownym wprowadzeniu świnie we wszystkich gospodarstwach na obszarze szczepień przechodzą badania kliniczne i laboratoryjne, jak ustanowiono w instrukcji diagnostycznej, w celu wykrycia możliwej obecności wirusa klasycznego pomoru świń. W przypadku świń ponownie wprowadzanych do gospodarstw, gdzie zastosowana była szczepionka, badania te nie powinny mieć miejsca do chwili upływu co najmniej 40 dni od ponownego wprowadzenia, w którym to czasie świnie nie mogą być przenoszone z gospodarstwa.

9. W przypadku gdy w okresie kampanii szczepień użyta została szczepionka znakowana, odstępstwo od przepisów określonych w ust. 4, 5 i 6 może zostać przyznane zgodnie z procedurą określoną w art. 27 ust. 2, w szczególności w odniesieniu do znakowania mięsa szczepionych świń i jego dalszego wykorzystania oraz miejsca przeznaczenia produktów poddanych obróbce. Przyznanie takiego odstępstwa jest uzależnione od następujących warunków:

a) plan szczepień został zatwierdzony przed rozpoczęciem szczepień zgodnie z ust. 3,

b) szczególny wniosek został przedłożony Komisji, przez zainteresowane Państwo Członkowskie, wraz z obszernym sprawozdaniem dotyczącym wykonania kampanii szczepień, jej wyników oraz ogólnej sytuacji epidemiologicznej, i

c) kontrola wykonania kampanii szczepień jest przeprowadzana na miejscu zgodnie z procedurą określoną w art. 21.

Przyjęcie odstępstw od przepisów określonych w ust. 4, 5 i 6 jest oparte na ryzyku związanym z rozprzestrzenianiem wirusa klasycznego pomoru świń poprzez przemieszczanie lub handel szczepionymi świniami, ich potomstwem lub ich produktami.

Artykuł 20

Szczepienia interwencyjne dzików

1. Bez względu na art. 18 ust. 1 lit. a), gdy klasyczny pomór świń zostanie potwierdzony wśród dzików oraz dostępne dane epidemiologiczne sugerują, że grozi jego rozprzestrzenienie, mogą zostać wprowadzone szczepienia interwencyjne dzików zgodnie z procedurami oraz przepisami ustanowionymi w ust. 2 i 3.

▼B

2. Gdy Państwo Członkowskie zamierza wprowadzić szczepienia, przedkłada Komisji plan szczepień interwencyjnych, który zawiera informacje dotyczące:

a) sytuacji chorobowej, która doprowadziła do potrzeby szczepień interwencyjnych;

b) rozmiaru obszaru geograficznego, na którym mają być prowadzone szczepienia interwencyjne. W każdym przypadku obszar ten jest częścią obszaru zapowietrzonego określonego zgodnie z art. 16 ust. 3 lit. b);

c) rodzaju szczepionki, która ma być wykorzystana i procedury szczepienia;

d) szczególnych wysiłków, które mają zostać podjęte by zaszczepić młodzież;

e) spodziewanego czasu trwania kampanii szczepienia;

f) przybliżonej liczby dzików, które mają zostać zaszczepione;

g) środków przyjętych w celu uniknięcia dużych zmian populacji dzików;

h) środków przyjętych w celu uniknięcia ewentualnego przeniesienia wirusa szczepionkowego na świnie trzymane w gospodarstwach;

i) oczekiwanych wyników kampanii szczepień i parametrów, jakie będą brane pod uwagę przy weryfikowaniu jej skuteczności;

j) organu, któremu powierzony jest nadzór i koordynacja departamentów odpowiedzialnych za wykonanie planu;

k) systemu ustanowionego w celu umożliwienia grupie eksperckiej, powołanej zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. a), regularnego badania wyników kampanii szczepień;

l) innych spraw, właściwych w nadzwyczajnych sytuacjach.

Komisja, we współpracy z zainteresowanym Państwem Członkowskim, bada niezwłocznie plan, w szczególności by zapewnić jego spójność ze środkami stosowanymi zgodnie z planem zwalczania przewidzianym w art. 16 ust. 1.

Jeśli obszar objęty szczepieniami jest położony blisko terytorium innego Państwa Członkowskiego, w którym również stosuje się środki mające na celu zwalczenie klasycznego pomoru świń wśród dzików, zapewnia się spójność między planem szczepień i środkami stosowanymi w takim innym Państwie Członkowskim.

Zgodnie z procedurą, określoną w art. 27 ust. 2, plan szczepień interwencyjnych może być zatwierdzony lub przed wydaniem zatwierdzenia mogą być wymagane zmiany i uzupełnienia.

Zgodnie z powyższą procedurą, plany szczepień interwencyjnych mogą być sukcesywnie zmieniane lub uzupełniane w celu uwzględnienia rozwoju sytuacji.

3. Raport dotyczący wyników kampanii szczepień jest przekazywany przez przedmiotowe Państwo Członkowskie do Komisji oraz innych Państw Członkowskich co każde 6 miesięcy, wraz ze sprawozdaniem określonym w art. 16 ust. 4.

Artykuł 21

Kontrole wspólnotowe

Eksperci Komisji mogą przeprowadzać kontrole na miejscu we współpracy z właściwym organem Państwa Członkowskiego, w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne do zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy. Państwo Członkowskie, na którego teryto-

▼B

rium przeprowadzane są kontrole, powinno udzielić ekspertom wszelkiej pomocy niezbędnej do wypełnienia ich obowiązków. Komisja informuje właściwy organ o wynikach przeprowadzonych kontroli.

Zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności te, które regulują procedury współpracy z władzami krajowymi, są przyjmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

Artykuł 22

Plany gotowości

1. Każde Państwo Członkowskie opracowuje plan gotowości określający środki krajowe, jakie mają zostać wprowadzane w przypadku wystąpienia klasycznego pomoru świń.

Plan umożliwia dostęp do urządzeń, sprzętu, personelu i wszystkich innych właściwych materiałów niezbędnych do szybkiego i skutecznego zwalczenia wystąpienia. Podaje precyzyjne wskazania:

a) wymagań co do szczepionek, które każde zainteresowane Państwo Członkowskie uważa za potrzebne na wypadek szczepień interwencyjnych;

b) regionów, w których można znaleźć obszary o wysokim zagęszczeniu świń, w każdym Państwie Członkowskim, w celu zapewnienia w tych regionach wyższego poziomu świadomości i gotowości na wypadek choroby.

2. Kryteria oraz wymagania, jakie mają mieć zastosowanie przy sporządzaniu planów gotowości, są ustanowione w załączniku VII.

Zgodnie z procedurami, określonymi w art. 26 ust. 2, te kryteria i wymagania mogą być zmieniane lub uzupełniane, biorąc pod uwagę szczególną charakterystykę klasycznego pomoru świń oraz postęp poczyniony w rozwoju środków zwalczania choroby.

3. Komisja bada plany, aby ustalić, czy umożliwiają one osiągnięcie zamierzonego celu, oraz zaproponuje zainteresowanym Państwom Członkowskim wszelkie niezbędne zmiany, w szczególności dla zagwarantowania ich zgodności z planami opracowanymi przez inne Państwa Członkowskie.

Plany, zmienione, jeśli to niezbędne, są zatwierdzane zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

Plany mogą być sukcesywnie zmieniane lub uzupełniane, zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2, aby uwzględniały rozwój sytuacji. W każdym przypadku, co pięć lat, każde Państwo Członkowskie uaktualnia plan i przedkłada go Komisji do zatwierdzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

Artykuł 23

Centra zwalczania choroby oraz grupy eksperckie

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby w przypadku wystąpień klasycznego pomoru świń mogły być niezwłocznie utworzone, w pełni funkcjonalne, krajowe centra zwalczania choroby.

2. Krajowe centra zwalczania choroby kierują i monitorują działania lokalnych centrów zwalczania choroby, określonych w ust. 3. Są one między innymi odpowiedzialne za:

a) określenie niezbędnych środków zwalczania;

b) zapewnienie szybkiego i skutecznego wykonania określonych wyżej środków przez lokalne centra zwalczania choroby;

▼B

c) zapewnienie personelu oraz innych zasobów dla lokalnych centrów zwalczania choroby;

d) informowanie Komisji, innych Państw Członkowskich, krajowych organizacji weterynaryjnych, władz krajowych oraz instytucji rolnych i handlowych;

e) gdy wskazane, organizowanie szczepień interwencyjnych oraz określanie obszarów szczepień;

f) utrzymywanie kontaktów z laboratoriami diagnostycznymi;

g) utrzymywanie kontaktów z prasą i innymi mediami;

h) utrzymywanie kontaktów z władzami policji w celu zapewnienia szczególnych środków prawnych.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, aby na wypadek wystąpienia klasycznego pomoru świń mogły być natychmiast utworzone, w pełni funkcjonalne, lokalne centra zwalczania choroby.

4. Niektóre zadania krajowych centrów zwalczania choroby mogą jednakże być delegowane do lokalnych centrów zwalczania choroby operujących na poziomie administracyjnym przewidzianym w art. 2 ust. 2 lit. p) dyrektywy 64/432/EWG albo na wyższym poziomie, pod warunkiem że nie koliduje to z celami krajowego centrum zwalczania choroby.

5. Państwa Członkowskie tworzą stale działającą grupę ekspercką, aby zapewnić możliwość uzyskania ekspertyzy w celu udzielenia pomocy właściwemu organowi w zapewnianiu gotowości na wypadek wystąpienia choroby.

W przypadku wystąpienia choroby grupa ekspercka pomaga właściwemu organowi co najmniej w:

a) dochodzeniu epidemiologicznym;

b) pobieraniu próbek, badaniu i interpretacji badań laboratoryjnych;

c) ustaleniu środków zwalczania choroby.

6. Państwa Członkowskie zapewniają, aby krajowe i lokalne centra zwalczania choroby oraz grupa ekspercka posiadały personel, urządzenia i sprzęt, łącznie z niezbędnym systemem łączności, oraz przejrzysty i skuteczny system dowodzenia, dla zapewnienia właściwego wykonywania środków zwalczania choroby ustanowionych w niniejszej dyrektywie.

Szczegóły dotyczące personelu, urządzeń, sprzętu, systemu dowodzenia w krajowych i lokalnych centrach zwalczania choroby oraz grupy eksperckiej są zawarte w planach gotowości określonych w art. 22.

7. Dalsze kryteria i wymagania co do funkcjonowania i obowiązków krajowych centrów zwalczania choroby, lokalnych centrów zwalczania choroby oraz grup eksperckich mogą być ustanowione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26 ust. 2.

Artykuł 24

Wykorzystanie odpadów kuchennych

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby:

a) żywienie świń odpadami kuchennymi było zakazane;

b) odpady kuchenne z międzynarodowych środków transportu takich jak statki, pojazdy lądowe oraz samoloty były gromadzone i niszczone pod nadzorem urzędowym;

c) informacje dotyczące stosowania przepisów lit. a) i b) oraz odpowiednich kontroli przeprowadzanych przez Państwa Członkowskie były przekazywane do Komisji najpóźniej do dnia 31 października

▼B

każdego roku, a po raz pierwszy w 2003 r. Komisja przedkłada te informacje Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu powołanemu decyzją Rady 68/361/EWG ([1]).

2. Szczegółowe zasady dotyczące środków kontroli, jakie mają zostać zastosowane, i informacji, jakie mają być w związku z tym przekazywane przez Państwa Członkowskie, w szczególności w odniesieniu do przepisów ust. 1 lit. c), mogą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26 ust. 2.

3. Przepisy ustanowione w ust. 1 i 2 stosuje się do daty rozpoczęcia stosowania prawodawstwa wspólnotowego w sprawie wykorzystania odpadów kuchennych w żywieniu świń w ramach regulacji dotyczących zwierzęcych produktów ubocznych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi lub do żywienia zwierząt.

Artykuł 25

Procedury zmiany niniejszej dyrektywy i jej załączników oraz przyjęcia dalszych szczegółowych przepisów wykonawczych do niniejszej dyrektywy

1. Niniejsza dyrektywa może, jeśli jest to niezbędne, być zmieniona przez Radę stanowiącą kwalifikowaną większością, na wniosek Komisji, w celu uwzględnienia postępu naukowo-technicznego.

2. Jednakże załączniki do niniejszej dyrektywy są zmieniane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26 ust. 2.

3. Wszystkie szczegółowe zasady niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszej dyrektywy mogą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26 ust. 2.

Artykuł 26

Normalna procedura regulacyjna

1. Komisja jest wspomagana przez Stały Komitet Weterynaryjny utworzony decyzją 68/361/EWG.

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE określa się na trzy miesiące.

Artykuł 27

Przyspieszona procedura regulacyjna

1. Komisja jest wspomagana przez Stały Komitet Weterynaryjny utworzony decyzją 68/361/EWG.

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE określa się na 15 dni.

([1]) Dyrektywa Rady 92/45/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. w sprawie zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt odnoszących się do odstrzału dzikiej zwierzyny oraz wprowadzania do obrotu dziczyzny (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 35). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/79/WE (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 31).

▼B

Artykuł 28

Uchylenia

1. Dyrektywa 80/217/EWG, zmieniona aktami prawnymi wymienionymi w części A załącznika VIII, traci moc od dnia 1 listopada 2002 r., z zastrzeżeniem przepisów przejściowych ustanowionych w art. 29 oraz bez uszczerbku dla zobowiązań Państw Członkowskich dotyczących terminów transpozycji wspomnianych dyrektyw wymienionych w części B załącznika VIII.

Odniesienia do uchylonej dyrektywy 80/217/EWG traktuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy i odczytywane zgodnie z tabelą korelacji przedstawioną w załączniku IX.

2. Decyzja 81/859/EWG traci moc.

Artykuł 29

Przepisy przejściowe

1. W drodze odstępstwa od art. 28 ust. 1 akapit pierwszy, załączniki I i IV do dyrektywy 80/217/EWG stosuje się w dalszym ciągu do celów niniejszej dyrektywy do czasu wejścia w życie decyzji zatwierdzającej instrukcję diagnostyczną, określoną w art. 17 ust. 3 niniejszej dyrektywy.

2. Plany mające na celu zwalczenie klasycznego pomoru świń wśród dzików, zatwierdzone zgodnie z art. 6a dyrektywy 80/217/EWG i obowiązujące w dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy, są w dalszym ciągu stosowane do celów niniejszej dyrektywy.

Jednakże Państwa Członkowskie, przed dniem 1 lutego 2003 r., przedkładają Komisji zmiany do tych planów, uwzględniające przepisy art. 16 ust. 3.

Plany, zmieniane w niezbędnym zakresie, są zatwierdzane zgodnie z procedurą określoną w art. 27 ust. 2.

3. Plany gotowości dotyczące zwalczania klasycznego pomoru świń, zatwierdzone zgodnie z art. 14b dyrektywy 80/217/EWG i obowiązujące w dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy, są w dalszym ciągu stosowane do celów niniejszej dyrektywy.

Jednakże Państwa Członkowskie, przed dniem 1 maja 2003 r., przedkładają Komisji zmiany do tych planów, uwzględniające przepisy ustanowione w art. 22.

Plany, zmienione w niezbędnym zakresie, są zatwierdzane zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

4. Do czasu rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy dalsze przepisy przejściowe dotyczące zwalczania klasycznego pomoru świń mogą być przyjęte zgodnie z art. 26 ust. 2.

Artykuł 30

Transpozycja do ustawodawstwa krajowego i stosowanie

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 października 2002 r. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Państwa Członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 listopada 2002 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej

▼B

publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 31

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 32

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Zgłoszenie choroby i dalszych informacji epidemiologicznych, jakie mają zostać przedstawione przez Państwo Członkowskie, w którym potwierdzony został klasyczny pomór świń

1. W ciągu 24 godzin od potwierdzenia każdego ogniska pierwotnego, pierwotnego przypadku wśród dzików lub przypadku w ubojni lub w środkach transportu, dane Państwo Członkowskie musi zgłosić poprzez System Zgłaszania Chorób Zwierząt ustanowiony zgodnie z art. 5 dyrektywy Rady 82/894/EWG:

   a) datę wysyłki;

   b) godzinę wysyłki;

   c) nazwę Państwa Członkowskiego;

   d) nazwę choroby;

   e) liczbę ognisk lub przypadków choroby;

   f) datę, w której powzięto podejrzenie klasycznego pomoru świń;

   g) datę potwierdzenia;

   h) metody użyte do potwierdzenia;

   i) czy obecność choroby została potwierdzone wśród dzików, wśród świń w gospodarstwie, ubojni czy środkach transportu;

   j) geograficzne położenie miejsca potwierdzonego ogniska lub przypadku klasycznego pomoru świń;

   k) zastosowane środki zwalczania choroby.

2. W przypadku ognisk pierwotnych lub przypadków choroby w ubojniach lub środkach transportu, poza danymi określonymi w pkt 1, dane Państwo Członkowskie przesyła także następujące informacje:

   a) liczbę wrażliwych świń w ognisku, ubojni lub środkach transportu;

   b) liczbę padłych świń z każdej kategorii, w gospodarstwie, ubojni lub środkach transportu;

   c) dla każdej kategorii, zachorowalność i liczbę świń, u których potwierdzono klasyczny pomór świń;

   d) liczbę świń zabitych w miejscu ognisku choroby, w ubojniach lub środkach transportu;

   e) liczbę przetworzonych tusz;

   f) w przypadku ogniska choroby, odległość od najbliższego gospodarstwa trzodowego;

   g) w przypadku potwierdzenia klasycznego pomoru świń w ubojni lub środkach transportu, położenie gospodarstwa lub gospodarstw pochodzenia zarażonych świń lub tusz.

3. W przypadku ognisk wtórnych choroby, informacje określone w pkt 1 i 2 muszą być przekazane w terminie ustanowionym w art. 4 dyrektywy Rady 82/894/EWG.

4. Dane Państwa Członkowskie zapewniają, że informacje przedstawiane w związku z każdym ogniskiem lub przypadkiem klasycznego pomoru świń w gospodarstwie, ubojni lub środkach transportu są, zgodnie z pkt 1, 2 i 3, jak najszybciej uzupełniane o pisemne sprawozdanie do Komisji oraz innych Państw Członkowskich, zawierające co najmniej:

   a) datę zabicia świń w gospodarstwie, ubojni lub środkach transportu oraz przetworzenia ich tusz;

   b) wyniki badań przeprowadzonych na próbkach świń pobranych podczas zabijania świń;

   c) gdy zastosowano odstępstwo przewidziane w art. 6 ust. 1, liczbę świń zabitych i przetworzonych oraz liczbę świń, które maja zostać ubite w późniejszym terminie i termin ustanowiony do ich uboju;

   d) wszelkie informacje odnoszące się do możliwego pochodzenia choroby lub pochodzenie choroby, o ile zostało ono potwierdzone;

▼B

e) w przypadku ogniska pierwotnego lub przypadku klasycznego pomoru świń w ubojni lub środkach transportu, informacje o genetycznym typie wirusa odpowiedzialnego za wystąpienie choroby;

f) w przypadkach, gdy świnie zostały zabite w gospodarstwach kontaktowych lub w gospodarstwach mieszczących świnie podejrzane o zarażenie wirusem klasycznego pomoru świń, informacje dotyczące:

— daty zabicia świń i liczby świń z każdej kategorii, zabitych w każdym gospodarstwie,

— związku epidemiologicznego między ogniskiem lub przypadkiem klasycznego pomoru świń i każdym gospodarstwem kontaktowym lub przyczyn, które sprowadziły podejrzenie klasycznego pomoru świń w każdym podejrzanym gospodarstwie,

— wyników badań laboratoryjnych przeprowadzonych na próbkach świń pobranych w gospodarstwach i podczas ich zabijania.

W przypadku gdy świnie w gospodarstwach kontaktowych nie zostały zabite, muszą być przedstawione informacje o przesłankach niniejszej decyzji.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Zasady i procedury dotyczące czyszczenia oraz dezynfekowania

1. Zasady ogólne i procedury:

   a) czynności związane z czyszczeniem i dezynfekowaniem oraz w miarę potrzeby środki mające na celu zniszczenie gryzoni i owadów są przeprowadzane pod nadzorem urzędowym oraz zgodnie z poleceniami przekazanymi przez urzędowego lekarza weterynarii;

   b) środki odkażające, jakie mają zostać użyte, oraz ich stężenia są urzędowo zatwierdzane przez właściwy organ w celu zapewnienia zniszczenia wirusa klasycznego pomoru świń;

   c) działanie środków odkażających jest sprawdzane przed użyciem, ponieważ działanie niektórych środków odkażających jest zmniejszona przez długotrwałe przechowywanie;

   d) wybór środków odkażających i procedur dezynfekcji jest dokonywany przy uwzględnieniu charakterystyki budynków, pojazdów i przedmiotów, które mają być jej poddane;

   e) warunki, w których używane są środki odtłuszczające i odkażające, muszą zapewniać zachowanie ich skuteczności. W szczególności należy przestrzegać parametrów technicznych przewidzianych przez producenta, takich jak ciśnienie, minimalna temperatura i wymagany czas oddziaływania;

   f) niezależnie od rodzaju wykorzystywanych środków odkażających, stosuje się następujące zasady ogólne:

      — dokładne nasączenie środkami odkażającymi, legowisk, podściółki, a także odchodów,

      — zmywanie i czyszczenie w drodze dokładnego szorowania oraz skrobania, podłoża, podłóg, ramp i ścian po uprzednim, gdy jest to możliwe, usunięciu lub demontażu sprzętu lub instalacji w celu uniknięcia zmniejszenia skuteczności procedur czyszczenia oraz dezynfekcji,

      — ponowne zastosowanie środków odkażających przynajmniej przez minimalny czas oddziaływania zalecany przez producenta,

      — woda używana do czyszczenia jest usuwana w taki sposób, aby uniknąć ryzyka rozprzestrzenienia się wirusa oraz zgodnie ze wskazówkami urzędowego lekarza weterynarii;

   g) gdy zmywanie jest przeprowadzane przy użyciu płynów pod ciśnieniem, należy zadbać, żeby nie doszło do ponownego skażenia wcześniej czyszczonych części;

   h) przeprowadza się zmywanie, dezynfekowanie lub niszczenie podatnego na skażenie sprzętu, instalacji, przedmiotów i kojców;

   i) po procedurze dezynfekcji unika się ponownego skażenia;

   j) czynności czyszczenia i dezynfekcji wymagane w ramach niniejszej dyrektywy są dokumentowane w rejestrze gospodarstwa lub pojazdu, a w przypadkach gdy wymagane jest urzędowe zatwierdzenie, są poświadczane przez nadzorującego urzędowego lekarza weterynarii.

2. Szczególne przepisy dotyczące czyszczenia i dezynfekcji zakażonych gospodarstw:

   a) wstępne czyszczenie oraz dezynfekcja:

      — podczas zabijania zwierząt podejmuje się wszystkie niezbędne środki w celu uniknięcia lub zminimalizowania rozprzestrzeniania wirusa klasycznego pomoru świń. Obejmuje to między innymi instalację tymczasowego sprzętu odkażającego, dostarczenie odzieży ochronnej, prysznicy, odkażanie używanego sprzętu, instrumentów i urządzeń oraz przerwanie dostaw prądu do wentylacji,

      — tusze zabitych zwierząt są spryskiwane środkami odkażającymi,

      — jeśli tusze muszą być usunięte z gospodarstwa w celu przetworzenia, używa się zakrytych i zabezpieczonych przed wyciekaniem kontenerów,

▼B

— jak tylko tusze świń zostaną usunięte w celu przetworzenia, te części gospodarstwa, w których zwierzęta te były trzymane oraz wszystkie inne części innych budynków, zagród itd. zanieczyszczone podczas zabijania, uboju lub badania poubojowego są spryskiwane środkami odkażającymi zatwierdzonymi do użycia zgodnie z art. 12,

— wszelka tkanka lub krew, która mogła zostać rozlana podczas uboju lub badania poubojowego lub znacznego zanieczyszczenia budynków, zagród, sprzętu itd., jest dokładnie zbierana i przetwarzana wraz z tuszami,

— używane środki odkażające pozostają na poddanej obróbce powierzchni co najmniej przez 24 godziny;

b) końcowe czyszczenie oraz dezynfekcja;

— obornik i używana podściółka są usuwane i poddawane obróbce zgodnie z pkt 3 lit. a),

— tłuszcz i bród są usuwane przy zastosowaniu środków odtłuszczających ze wszystkich powierzchni, które następnie zmywane są wodą,

— po zmyciu wodą przeprowadza się ponowne spryskiwanie powierzchni środkami odkażającymi,

— po siedmiu dniach powierzchnie są ponownie poddawane działaniu środków odtłuszczających, spłukiwane wodą, spryskiwane środkami odkażającymi i jeszcze raz spłukiwane wodą.

3. Dezynfekcja skażonej ściółki, obornika i gnojowicy:

a) obornik i zużyta ściółka są kopcowane w celu biotermicznego odkażenia, spryskiwane środkami odkażającymi i pozostawiane na co najmniej 42 dni lub niszczone poprzez spalenie lub zakopanie;

b) gnojowica jest przechowywana co najmniej przez 42 dni od momentu ostatniego dodania zakażonego materiału, chyba że właściwy organ zezwoli na skrócenie okresu przechowywania gnojowicy, która została poddana obróbce zgodnie z poleceniami przekazanymi przez urzędowego lekarza weterynarii w celu zapewnienia zniszczenia wirusa.

4. Jednakże, w drodze odstępstwa od pkt 1 i 2, w przypadku gospodarstw prowadzonych na otwartej powierzchni właściwy organ mogą ustanowić szczególne procedury czyszczenia i dezynfekcji, uwzględniające rodzaj gospodarstwa i warunki klimatyczne.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz oraz obowiązki krajowych laboratoriów dla klasycznego pomoru świń

▼M1

1. Krajowe laboratoria zajmujące się klasycznym pomorem świń:

AT	AGES: Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit GmbH — Institut für veterinärmedizinische Untersuchungen Mödling (Austrian Agency for Health and Consumer Protection-Institute for veterinary investigations Mödling) Robert Koch-Gasse 17 A-2340 Mödling Tel.: +43 (0) 505 55-38112 Fax: +43 (0) 505 55-38108 E-mail: vetmed.moedling@ages.at
BE	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels
▼M2 BG	Национален диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт„Проф. д-р Георги Павлов”, Национална референтна лаборатория„Класическа и африканска чума свине”, бул. „Пенчо Славейков” 15, София 1606 (National Diagnostic Veterinary Research Institute „Prof. Dr. Georgi Pavlov”, National Reference Laboratory for Classical Swine Fever and African Swine Fever, 15, Pencho Slaveykov Blvd., 1606 Sofia)
▼M1 CY	State Veterinary Laboratory Veterinary Services 1417 Athalassa Nicosia
▼M3 CZ	Státní veterinární ústav Jihlava Rantířovská 93 586 05 Jihlava Website: http://www.svujihlava.cz Tel.: (420) 567 14 31 11 Fax: (420) 567 14 32 62 E-mail: info@svujihlava.cz
DE	Friedrich-Loeffler-Institut Bundesforschungsinstitut für Tiergesundheit Boddenblick 5a 17493 Greifswald — Insel Riems Tel. (49-38351) 7-0 Fax (49-38351) 7-219 E-Mail: poststelle@fli.bund.de
DK	National Veterinary Institute, Technical University of Denmark Lindholm DK-4771 Kalvehave
▼M1 EE	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium Kreutzwaldi 30, 51006 Tartu, Estonia Tel.: +372 7 386 100 Faks: + 372 7 386 102 E-post: info@vetlab.ee

▼M1

ES	Centro de Investigación en Sanidad Animal INIA-CISA Carretera de Algete-El Casar, km 8, Valdeolmos E-28130 (Madrid) Tel.: +34 916 202 216/202 300 Fax: +34 916 202 247 E-mail: arias@inia.es
FI	Finnish Food Safety Authority Animal Diseases and Food Safety Research Mustialankatu 3 FI-00790 Helsinki, Finland E-mail: info@evira.fi Tel.: +358 20 772 003 (exchange) Fax: +358 20 772 4350
FR	Laboratoire d'études et de recherches avicoles, porcines et piscicoles AFSSA site de Ploufragan/Brest — LERAPP BP 53 22440 Ploufragan
GB	Veterinary Laboratories Agency New Haw, Addlestone, Weybridge Surrey KT15 3NB, UK Tel. (44-1932) 341111 Fax (44-1932) 347046
GR	Centre of Athens Veterinary Institutes 25 Neapoleos Street, GR-153 10 Agia Paraskevi Attiki Tel 2106010903

▼M3

HU	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ, Állat-egészségügyi Diagnosztikai Igazgatóság Central Agricultural Office, Veterinary Diagnostic Directorate Address: 1149 Budapest, Tábornok u. 2. Mailing Address: 1581 Budapest, 146. Pf. 2. Tel.: +36 1 460-6300 Fax: +36 1 252-5177 E-mail: titkarsag@oai.hu

▼M1

IE	Virology Division Central Veterinary Research Laboratory Department of Agriculture and Food Laboratories Backweston Campus Stacumny Lane Celbridge Co. Kildare
IT	Centro di Referenza Nazionale per le Malattie da Pestivirus e da Asfivirus c/o Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Umbria e delle Marche, Via G. Salvemini n. 1, 06126 Perugia
LT	National Veterinary Laboratory (Nacionalinė veterinarijos laboratorija) J. Kairiūkščio 10 LT-08409 Vilnius
LU	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels

▼M1

LV	Nacionālais diagnostikas centrs (National Diagnostic Centre) Lejupes iela 3, Rīga, LV-1076 Tel.: +371 7620526 Fax: +371 7620434 E-mail: ndc@ndc.gov.lv
MT	Veterinary Laboratories Agency, New Haw, Addlestone, Weybridge Surrey KT15 3NB, UK. Tel.: +44 1932 341111 Fax: +44. 1932 347046
NL	Centraal Instituut voor DierziekteControle CIDC-Lelystad Hoofdvestiging: Houtribweg 39 Nevenvestiging: Edelhertweg 15 Postbus 2004 8203 AA Lelystad
PL	Laboratory Departement of Swine Diseases Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy Al. Partyzantów 57, 24-100 Puławy Tel.: +48.81.886 30 51 Fax: +48.81.886 25 95 E-mail: sekretariat@piwet.pulawy.pl
PT	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV) Estrada de Benfica, 701 P-1549-011 Lisboa
▼M2 RO	Institutul de Diagnostic şi Sănătate Animală Strada Dr. Staicovici nr. 63, sector 5 Codul 050557, Bucureşti
▼M1 SE	Statens Veterinärmedicinska Anstalt Department of Virology SE-751 89 Uppsala Tel (46-18) 674000 Fax (46-18) 674467
SI	Univerza v Ljubljani Veterinarska fakulteta Nacionalni veterinarski inštitut Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
SK	Štátny veterinárny ústav, Pod dráhami 918, 960 86 Zvolen

▼B

2. Krajowe laboratoria dla klasycznego pomoru świń są odpowiedzialne za zapewnienie, by w każdym Państwie Członkowskim analiza laboratoryjna na wykrycie obecności klasycznego pomoru świń i identyfikacja typu genetycznego wyizolowanych wirusów były przeprowadzane zgodnie z instrukcja diagnostyczną. W tym celu mogą zawierać specjalne porozumienia z laboratorium referencyjnym Wspólnoty lub z innym laboratoriami krajowymi.

3. Krajowe laboratoria klasycznego dla pomoru świń w każdym Państwie Członkowskim są odpowiedzialne za koordynację norm i metod diagnostycznych w każdym laboratorium diagnostycznym klasycznego pomoru świń na terenie Państwa Członkowskiego. W tym celu:

   a) mogą dostarczać odczynniki diagnostyczne indywidualnym laboratoriom;

▼B

b) kontrolują jakość wszystkich odczynników diagnostycznych używanych w danym Państwie Członkowskim;

c) organizują okresowo badania porównawcze;

d) przechowują wyizolowane wirusy klasycznego pomoru świń pochodzące z przypadków i ognisk choroby potwierdzonych w danym Państwie Członkowskim.

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

Laboratorium referencyjne Wspólnoty dla klasycznego pomoru świń

1. Laboratorium referencyjnym Wspólnoty dla klasycznego pomoru świń jest: Institut für Virologie, der Tierärztlichen Hochschule Hannover, Bünteweg 17, D-30559 Hannover, Niemcy.

2. Funkcje i obowiązki laboratorium referencyjnego Wspólnoty dla klasycznego pomoru świń są następujące:

   a) koordynacja, w porozumieniu z Komisją, metod wykorzystywanych w Państwach Członkowskich przy rozpoznawaniu klasycznego pomoru świń, w szczególności przez:

      — magazynowanie i dostarczanie hodowli komórkowych do wykorzystania w celach diagnostycznych,

      — określanie typu, magazynowanie i dostarczanie szczepów wirusa klasycznego pomoru świń do badań serologicznych oraz przygotowywanie surowic odpornościowych,

      — dostarczanie standaryzowanej surowicy, koniugatów i innych odczynników referencyjnych do laboratoriów krajowych w celu standaryzacji badań i odczynników wykorzystywanych przez Państwa Członkowskie,

      — stworzenie oraz utrzymywanie banku wirusów klasycznego pomoru świń,

      — organizowanie okresowych porównań procedur diagnostycznych na poziomie wspólnotowym,

      — zbieranie i analizowanie danych i informacji dotyczących wykorzystywanych metod diagnostycznych oraz wyników przeprowadzanych badań,

      — badanie izolatów wirusa najnowszymi metodami w celu lepszego zrozumienia epizootiologii klasycznego pomoru świń,

      — obserwowanie rozwoju w dziedzinie nadzoru, epizootiologii i zapobiegania klasycznemu pomorowi świń na całym świecie,

      — gromadzenie wiadomości o wirusie wywołującym klasyczny pomór świń i innych podobnych wirusach, aby umożliwić ich szybkie różnicowanie,

      — przyswajanie szczegółowej wiedzy o przygotowywaniu i wykorzystaniu produktów immunologii weterynaryjnej wykorzystywanych do zwalczania klasycznego pomoru świń;

   b) poczynienie niezbędnych uzgodnień dotyczących szkolenia i dalszego kształcenia ekspertów w zakresie diagnostyki laboratoryjnej w celu ujednolicenia technik diagnostycznych;

   c) posiadanie przeszkolonego personelu dostępnego na wypadek sytuacji kryzysowych występujących we Wspólnocie;

   d) prowadzanie badań naukowych, a w każdym przypadku, gdy jest to możliwe, koordynowanie badań nakierowanych na poprawę zwalczania klasycznego pomoru świń.

▼B

ZAŁĄCZNIK V

Główne kryteria i czynniki ryzyka, uwzględniane przy podejmowaniu decyzji o zabiciu świń w gospodarstwach kontaktowych

Kryteria	Decyzja	
	Za zabijaniem	Przeciwko zabijaniu
Objawy kliniczne wskazujące na klasyczny pomór świń w gospodarstwie kontaktowym	Tak	Nie
Przemieszczanie świń z miejsca wystąpienia choroby do gospodarstwa kontaktowego po dacie prawdopodobnego wprowadzenia wirusa do zapowietrzonego gospodarstwa	Tak	Nie
Położenie gospodarstwa kontaktowego w obszarze o wysokim zagęszczeniu świń	Tak	Nie
Prawdopodobne rozprzestrzenienie wirusa z ogniska choroby przed zastosowaniem środków zwalczających	Masowe/niewiadome	Ograniczone
Położenie gospodarstwa kontaktowego w zasięgu 500 metrów ([1])od ogniska choroby ([17])	Tak	Nie
Położenie gospodarstwa kontaktowego w pobliżu więcej niż jednego ogniska choroby	Tak	Nie
Liczba świń w ognisku lub gospodarstwie kontaktowym	Duża	Mała

([1]) W przypadku obszarów o bardzo wysokim zagęszczeniu świń, przyjmuje się większą odległość.

▼B

ZAŁĄCZNIK VI

Główne kryteria i czynniki ryzyka, uwzględniane przy podejmowaniu decyzji o zastosowaniu szczepień interwencyjnych w gospodarstwach trzodowych

Kryteria	Decyzja	
	Za szczepieniem	Przeciwko szczepieniu
Liczba ognisk/zachorowalność w poprzednich 10-20 dniach	Wysoka/szybko rośnie	Niska/wolno rośnie
Położenie gospodarstw, w których miałyby być stosowane szczepienia, na obszarze o wysokim zagęszczeniu świń	Tak	Nie
Prawdopodobieństwo dalszych ognisk na tym obszarze w ciągu następnych dwóch lub więcej miesięcy	Duże	Małe
Brak możliwości przetworzenia zabitych świń	Tak	Nie

▼B

ZAŁĄCZNIK VII

Kryteria i wymagania odnoszące się do planów gotowości

Państwa Członkowskie zapewniają, że plany gotowości spełniają co najmniej następujące kryteria i wymagania:

a) przewidziane są przepisy, zapewniające istnienie kompetencji prawnych niezbędnych do wprowadzania w życie planów gotowości oraz przeprowadzenia szybkiej i skutecznej kampanii zwalczania choroby;

b) przewidziane są przepisy, zapewniające dostęp do funduszy interwencyjnych, środków budżetowych i innych środków finansowych, w celu zapewnienia pokrycia wszystkich kosztów zwalczania epidemii klasycznego pomoru świń;

c) zostanie utworzony system dowodzenia w celu zapewnienia, że procedura podejmowania decyzji na wypadek epidemii jest szybka i skuteczna. Jeśli to konieczne, system dowodzenia zostanie podporządkowany centralnej jednostce decyzyjnej, odpowiedzialnej za kierowanie zwalczaniem epidemii. Dyrektor służby weterynaryjnej musi być członkiem tej jednostki i utrzymywać kontakt między centralną jednostką decyzyjną a krajowym centrum zwalczania choroby przewidzianym w art. 23;

d) przedsięwzięte są kroki w celu udostępnienia właściwych zasobów zapewniających szybką i skuteczną kampanię, łącznie z personelem laboratoryjnym, sprzętem i infrastrukturą;

e) przygotowana zostanie instrukcja działania. Musi ona zawierać pełny, praktyczny i szczegółowy opis wszystkich procedur, instrukcji i środków, jakie mają zostać wykorzystane w przypadku wystąpienia klasycznego pomoru świń;

f) w razie potrzeby, muszą zostać przedstawione szczegółowe plany szczepień interwencyjnych;

g) personel musi regularnie brać udział w:

   i) szkoleniach dotyczących objawów klinicznych, dochodzeń epidemiologicznych oraz zwalczania klasycznego pomoru świń;

   ii) ćwiczeniach na wypadek zagrożenia organizowanych, co najmniej dwa razy do roku;

   iii) szkoleniach technik komunikacyjnych w celu organizowania kampanii informacyjnych dotyczących trwającej epidemii, skierowanych do władz, rolników i lekarzy weterynarii.

▼B

ZAŁĄCZNIK VIII

Część A

Dyrektywa 80/217/EWG i zmieniające ją akty prawne

(określone w art. 28)

Dyrektywa 80/1101/EWG ([1])	
Dyrektywa 80/1274/EWG ([2])	tylko art. 2
Dyrektywa 81/476/EWG ([3])	dotyczy tylko odniesień w art. 1 i 2 dyrektywy 80/217/EWG
Dyrektywa 84/645/EWG ([4])	
Dyrektywa 85/586/EWG ([5])	dotyczy tylko odniesień w art. 5 dyrektywy 80/217/EWG
Dyrektywa 87/486/EWG ([6])	
Dyrektywa 91/685/EWG ([7])	
Dyrektywa 93/384/EWG ([8])	

([1]) Dz.U. L 325 z 1.12.1980, str. 17.
([2]) Dz.U. L 375 z 31.12.1980, str. 75.
([3]) Dz.U. L 186 z 8.7.1981, str. 20.
([4]) Dz.U. L 339 z 27.12.1984, str. 33.
([5]) Dz.U. L 372 z 31.12.1985, str. 44.
([6]) Dz.U. L 280 z 3.10.1987, str. 21.
([7]) Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 1.
([8]) Dz.U. L 166 z 8.7.1993, str. 34.

▼B

Cześć B

Ostateczne terminy transpozycji do prawa krajowego

Dyrektywa	Termin transpozycji
80/217/EWG	dnia 1 lipca 1981 r.
80/1101/EWG	
81/1274/EWG	dnia 1 lipca 1981 r.
81/476/EWG	
84/645/EWG	dnia 31 marca 1985 r.
85/586/EWG	dnia 1 stycznia 1986 r.
87/486/EWG	dnia 31 grudnia 1987 r.
91/685/EWG	dnia 1 lipca 1992 r.

▼B

ZAŁĄCZNIK IX

Tabela korelacji

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 80/217/EWG
art. 1	art. 1
art. 2 lit. a), b), e), f), m), n), o) i q)	art. 2 lit. a), e), g), h), i), j), k) i m)
art. 2 lit. c), d), g), h), i), j), k), l), p), r), s), t), u), v) i w)	—
art. 3 ust. 1	art. 3
art. 3 ust. 2 i 3	art. 12
art. 4 ust. 1 i 2	art. 4 ust. 1
art. 4 ust. 3	—
art. 4 ust. 4	art. 4 ust. 2
art. 5 ust. 1 lit. a), c), d), f), g) i i)	art. 5 ust. 1, z wyjątkiem tiret siódmego
art. 5 ust. 1 lit. b), e), h) i art. 5 ust. 2	—
art. 6	art. 6
art. 7 ust. 1 i 2 akapit pierwszy	art. 5 ust. 2 art. 10 ust. 1
art. 7 ust. 2 akapit drugi i art. 7 ust. 3	—
art. 8 akapit pierwszy i art. 8 akapit drugi lit. b)	—
art. 8, z wyłączeniem wyżej wymienionego akapitu i litery	art. 7
art. 9 ust. 1 akapit pierwszy	art. 9 ust. 1
art. 9 ust. 1 akapit drugi	—
art. 9 ust. 2, 3 i 4	art. 9 ust. 2, 3 i 10
art. 10 ust. 1, z wyjątkiem lit. g) i h) art. 10 ust. 2 i 3	art. 9 ust. 4
art. 10 ust. 1 lit. g) i h)	—
art. 10 ust. 4	art. 9 ust. 5
art. 11 ust. 1 i 2	art. 9 ust. 6
art. 11 ust. 3	art. 9 ust. 7
art. 12 ust. 1	art. 12
art. 12 ust. 2	-
art. 13, z wyjątkiem ust. 1 lit. b)	art. 5 ust. 1 tiret siódme
art. 13 ust. 2 lit. b)	—
art. 14	—
art. 15 ust. 1	art. 6a ust. 1
art. 15 ust. 2 lit. a) i b) tiret piąte i ósme	—
art. 15 ust. 2 lit. b), poza tiret piątym i ósmym	art. 6a ust. 2
art. 15 ust. 2 lit. c)	art. 6a ust. 2a
art. 15 ust. 2 lit. d) i art. 15 ust. 3	—

▼B

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 80/217/EWG
art. 16 ust. 1, z wyjątkiem akapitu czwartego i art. 16 ust. 2	art. 6a ust. 3 i 4
art. 16 ust. 3 lit. b), c), g), j), k), l) i n)	art. 6a ust. 5
art. 16 ust. 1 akapit czwarty, art. 16 ust. 3 lit. a), d), e), f), h), i), m), o), p), q) i art. 16 ust. 4	—
art. 17 ust. 1 i 2	art. 11
art. 17 ust. 3, 4 i 5	—
art. 18	art. 14 ust. 1 lit. a) i c) i art. 14 ust. 5
art. 19 ust. 1, 3, z wyjątkiem lit. h) i i), art. 19 ust. 4 z wyjątkiem lit. c), art. 19 ust. 5 i 6 poza lit. b)	art. 14 ust. 2, 3 i 4
art. 19 ust. 2, 3 lit. h) i i), art. 19 ust. 4 lit. c), art. 19 ust. 6 lit. b), art. 19 ust. 7, 8 i 9	—
art. 20	—
art. 21	art. 14a
art. 22 ust. 1, 2 i 3	art. 14b ust. 1, 2 i 4
art. 23	—
art. 24	—
art. 26	art. 16
art. 27	art. 16a
art. 28	—
art. 29	—
art. 30	—
art. 31	—
art. 32	art. 20
załącznik I	—
pkt 1, pkt 2 tiret pierwsze i drugie i pkt 3 lit. b) załącznika II	—
pkt 2, poza tiret pierwszym i drugim i pkt 3 lit. b) załącznika II	załącznik V
pkt 1 i 3 załącznika III	załącznik II
pkt 2 załącznika III	—
załącznik IV	załącznik VI
załącznik V	—
załącznik VI	—
załącznik VII	—